

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 03 listopada 2024 r.

DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.19
(stary znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.2.2024.SP)

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań: Towarzystwa na rzecz Ziemi z 12 stycznia 2024 r. oraz Fundacji Ekologicznej „Wspólna Europa” z 13 stycznia 2024 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z 29 grudnia 2023 r., znak: ST-I.420.2.2023.JI, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych z wykorzystaniem ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Tarnowie”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej k.p.a., oraz art. 71 ust. 2 pkt 1 i art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dalej u.o.o.ś.:

1. uchyla punkt II.2 decyzji w brzmieniu:

„Należy wyznaczyć i przygotować zaplecze budowy, określając lokalizację miejsca postojowego, dla używanego w trakcie budowy sprzętu budowlanego. Obszar odpowiednio utwardzić i zabezpieczyć przed możliwością przedostawania się niepożądanych substancji szkodliwych z instalacji pojazdów do środowiska gruntowo-wodnego.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaplecze budowy zlokalizować na terenie istniejącego zakładu lub w zachodniej części miejsca realizacji planowanego przedsięwzięcia.”;

2. uchyla punkt II.3 decyzji w brzmieniu:

„Zaplecze budowy należy wyposażać w sorbenty do neutralizacji ewentualnego awaryjnego wycieku substancji niebezpiecznych (w tym ropopochodnych) z maszyn i urządzeń budowlanych oraz taboru samochodowego.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zastosować rozwiązania służące ochronie środowiska gruntowo-wodnego na etapie realizacji przedsięwzięcia:

- a) plac budowy oraz zaplecze budowy wyposażyc w techniczne i chemiczne środki do ograniczania rozprzestrzeniania się, usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych. W przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- b) tankowanie, serwisowanie, mycie oraz parkowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych prowadzić na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym (np. za pomocą geomembran) podłożu; miejsce te należy wyposażyc w urządzenia do podczyszczania ścieków z zawiesin oraz substancji ropopochodnych;
- c) materiały pędne oraz oleje i smary wykorzystywane na etapie realizacji przedsięwzięcia magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym (np. za pomocą geomembran) podłożu. Substancje te należy magazynować w zamykanych i szczelnych pojemnikach, odpornych na działanie przechowywanych w nich substancji, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych;
- d) materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym (np. za pomocą geomembran) podłożu, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażyc w urządzenia lub środki umożliwiające ich zebranie lub neutralizację w sytuacji przypadkowego wydostania się z opakowań. Rodzaje i ilość urządzeń lub środków dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych materiałów, substancji i preparatów. Powyższe materiały, substancje i preparaty magazynować i przemieszczać w opakowaniach producenta. W przypadku ich wydostania się z opakowań, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- e) odpady powstałe na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie placów zlokalizowanych w obrębie zaplecza budowy. Miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażyc w urządzenia lub środki umożliwiające zebranie lub neutralizację odpadów, w sytuacji ich przypadkowego wydostania się z pojemników. Rodzaje i ilość tych urządzeń lub środków należy dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych odpadów. W przypadku wydostania się odpadów z pojemników, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- f) dopuszcza się magazynowanie niezanieczyszczonej gleby i ziemi przewidzianych do wykorzystania na etapie realizacji przedsięwzięcia poza zapleczem budowy.”;

3. uchyla punkt II.4 decyzji w brzmieniu:

„W sytuacji wystąpienia awarii, wskutek której grunt zostanie zanieczyszczony, należy niezwłocznie usunąć zanieczyszczone warstwy ziemi i przekazać je specjalistycznej

firmie, posiadającej stosowne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami niebezpiecznymi.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

4. uchyla punkt II.5 decyzji w brzmieniu:

„Teren budowy, a w szczególności otwarte wykopy, należy zabezpieczyć przed powstawaniem pułapek dla zwierząt. Pod koniec każdego dnia roboczego należy zabezpieczać takie miejsca poprzez zasypianie, przykrycie materiałem sztywnym (np. deski, płyty wiórowe) lub szczelne ogrodzenie.”

i w tym zakresie orzeka:

„Teren budowy należy zabezpieczyć przed możliwym przedostaniem się do niego małych zwierząt, poprzez zamontowanie szczelnego ogrodzenia tymczasowego, według następujących zasad:

- a) wyгородzenie wykonać z geowłókniny, folii lub siatki z tworzywa sztucznego o oczkach nie większych niż 5x5 mm, o wysokości minimum 50 cm nad poziomem gruntu;
- b) wyгородzenie wkopać na minimum 10 cm pod powierzchnię gruntu, powinno ono posiadać odgięcie górnej krawędzi na zewnątrz terenu wykopu (w kierunku otaczającego wykop terenu) pod kątem 45-90°, tworzące daszek (przewieszkę) o szerokości wynoszącej minimum 10 cm;
- c) zakończenie ogrodzenia powinno posiadać kształt litery „U”, powodujący zmianę kierunku ruchu zwierząt.”;

5. uchyla punkt II.6 decyzji w brzmieniu:

„W każdym dniu roboczym, przed rozpoczęciem prac budowlanych, teren na którym będą w tym dniu wykonywane prace należy sprawdzić pod kątem obecności zwierząt, podobnie należy sprawdzić dno i skarpy wykopów przed ich likwidacją (zasypaniem, zabudowaniem). W razie potrzeby należy umożliwić zwierzętom opuszczenie wykopów, ewentualnie w sposób bezpieczny należy zwierzęta odłowić i wypuścić poza terenem inwestycji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Prace ziemne realizowane w terminie od 15 lutego do 31 października prowadzić pod nadzorem przyrodniczym w postaci specjalisty herpetologa, który wskaże szczegółową lokalizację ogrodzeń tymczasowych lub miejsca wymagające dodatkowego zabezpieczenia. Ponadto:

- a) w każdym dniu roboczym przed rozpoczęciem prac budowlanych teren, na którym będą w danym dniu wykonywane prace, należy sprawdzić pod kątem szczelności i stanu ogrodzeń tymczasowych oraz obecności zwierząt;
- b) w przypadku stwierdzenia uszkodzeń ogrodzeń tymczasowych, braku ich szczelności, ubytków itp., należy bez zbędnej zwłoki dokonać odpowiednich napraw;

- c) w przypadku znalezienia zwierząt na terenie budowy, należy je, pod nadzorem herpetologa, w sposób bezpieczny odłowić i przenieść poza teren prowadzonych prac do stanowisk zastępczych przez niego wskazanych;
- d) należy sprawdzić dno i skarpy wykopów przed ich likwidacją (zasypaniem, zabudowaniem)”;

6. uchyla punkt II.7 decyzji w brzmieniu:

„Pnie drzew narażone na uszkodzenia w czasie wykonywanych prac należy zabezpieczyć na czas budowy przed możliwością uszkodzeń mechanicznych (np. przez zastosowanie wygradzeń, osłon przypniowych z mat słomianych lub juty, okładziny z desek lub płyt OSB – do wysokości nie mniejszej niż 150 cm i bez użycia gwoździ). Konary drzew należy zabezpieczyć np. przez podwiązanie najniższych, czy też nisko ułożonych gałęzi (konarów) do nadległych lub podparcie podporą, tak aby nie uszkodzić ich kory. Prace ziemne oraz inne prace wykonywane ręcznie, z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, wykonywane w obrębie korzeni, pnia lub korony drzewa lub w obrębie korzeni lub pędów krzewu należy wykonywać w sposób jak najmniej szkodzący drzewom i krzewom. W przypadku uszkodzenia korzeni należy przyciąć je równo ze ścianą wykopu ostrym narzędziem i zabezpieczyć odpowiednim preparatem (przed mikroorganizmami glebowymi). W terminie od początku kwietnia do końca października korzenie należy dodatkowo zabezpieczać przed wysychaniem (np. maty słomiane polewane co jakiś czas wodą). Czas utrzymywania otwartych wykopów w bezpośrednim sąsiedztwie drzew i krzewów należy skrócić do niezbędnego minimum.”

i w tym zakresie orzeka:

„Drzewa i krzewy pozostające w zasięgu prac należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem według następujących zasad:

- a) grupy drzew lub krzewów należy ogrodzić na powierzchni odpowiadającej obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron powiększonemu o bufor 1-2 m;
- b) pnie pojedynczych, niewygradzonych drzew należy owinąć matami wiklinowymi lub słomianymi bądź tkaninami jutowymi, a następnie oszalować deskami o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa) bez użycia gwoździ, przy czym należy zadbać, aby deski nie opierały się na sztykach korzeniowych, tylko na podłożu, a samo oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;
- c) należy zabezpieczyć korony niewygradzonych drzew przed uszkodzeniem w miejscach, w których będą prowadzone prace budowlane, np. poprzez podwiązanie narażonych gałęzi;
- d) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew należy prowadzić ręcznie lub niewielkimi koparkami, na krótkich odcinkach, ograniczając czas otwarcia wykopów powodujących przesuszenie bryły korzeniowej;
- e) w celu ochrony przed przesuszeniem bryły korzeniowej należy zastosować np. maty ograniczające transpirację, zaś w okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte

korzenie przed przemarzaniem za pomocą mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;

- f) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi; niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych. Nie należy uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
- g) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne:
 - uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń;
 - w przypadku ran poprzecznych gałęzi należy przyciąć „na obrączkę”;
 - ran nie należy powlekać impregnatami lub preparatami, w tym grzybobójczymi;
 - glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni należy zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze;
- h) nie lokalizować zaplecza budowy, urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu;
- i) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;
- j) w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.”;

7. uchyła punkt II.8 decyzji w brzmieniu:

„Na powierzchni wyznaczonej rzutem koron drzew należy przestrzegać następujących zakazów: zagęszczania gruntu, składowania materiałów budowlanych i chemicznych, wylewania wody z osadami cementowymi lub wapiennymi, postoju i parkowania ciężkiego sprzętu budowlanego.”

i w tym zakresie orzeka:

„Na terenie przedsięwzięcia nasadzić minimum 20 sztuk drzew:

- a) do nasadzeń wykorzystać sadzonki pochodzące z polskiego materiału szkółkarskiego, z zakrytym systemem korzeniowym gatunków rodzimych, np.: klon zwyczajny *Acer platanoides*, klon jawor *Acer pseudoplatanus*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, topola biała *Populus alba*, topola osika *Populus tremula*, dąb bezszypułkowy *Quercus petraea*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*;
- b) do nasadzeń należy stosować zdrowe i prawidłowo uformowane sadzonki drzew, z zachowaniem charakterystycznych dla gatunku i odmiany: pokroju, wysokości, szerokości i długości pędów, a także równomiernego rozgałęzienia, bez uszkodzeń mechanicznych, z bryłą korzeniową prawidłowo uformowaną, zwartą, nieuszkodzoną; na korzeniach szkieletowych powinny występować liczne drobne korzenie;

- c) sadzenie wykonywać wczesną wiosną (przed rozpoczęciem wegetacji) lub późną jesienią (po zakończeniu wegetacji); drzewa opalikować, przy czym wysokość palików wbitych w grunt powinna być równa wysokości pnia posadzonego drzewa;
- d) w pierwszych pięciu latach po posadzeniu:
 - corocznie wymieniać uschnięte bądź uszkodzone sadzonki w stosunku 1:1,
 - w razie konieczności wykonywać zabiegi pielęgnacyjne: nawozić, usuwać odrosty korzeniowe przy drzewach, wymieniać złe lub uszkodzone paliki i zniszczone wiązania, poprawiać pion drzew, wykonywać cięcia.”;

8. uchyla punkt II.9 decyzji w brzmieniu:

„Pojazdy wykorzystywane w trakcie budowy mogą poruszać się jedynie po utwardzonych drogach wewnętrznych.”

i w tym zakresie orzeka:

„W celu ograniczania emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie realizacji przedsięwzięcia należy:

- a) wyłączać silniki niepracujących maszyn i pojazdów na terenie budowy, ograniczać prace na tzw. biegu jałowym;
- b) utrzymywać drogi dojazdowe w dobrym stanie technicznym i czystości;
- c) zraszać wodą nieutwardzone drogi dojazdowe i teren budowy w okresach bezdeszczowych;
- d) zastosować pełne ogrodzenie terenu budowy;
- e) materiały sypkie przeładowywać w sposób ograniczający pylenie (np. obudowanie miejsca przeładunku);
- f) materiały sypkie magazynować na terenie budowy w sposób ograniczający pylenie (np. silosy, zamknięte kontenery, pod przykryciem);
- g) zastosować osłonę rusztowań w trakcie prac wykończeniowych;
- h) ewentualne cięcie elementów betonowych wykonywać w osłonie płaszcza wodnego lub przy użyciu urządzeń wyposażonych w filtry pyłowe.”;

9. uchyla punkt II.10 decyzji w brzmieniu:

„Maszyny budowlane należy tankować poza wykopami.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

10. uchyla punkt II.11 decyzji w brzmieniu:

„Nie należy wykonywać napraw sprzętu budowlanego na terenie wykonywanych prac.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

11. uchyla punkt II.12 decyzji w brzmieniu:

„Nie należy dopuszczać do pozostawiania na terenie prowadzonych prac ziemnych jakichkolwiek odpadów, w tym w szczególności pojemników z odpadami niebezpiecznymi (paliwami, smarami, olejami, itp.).”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

12. uchyla punkt II.13 decyzji w brzmieniu:

„Substancje mogące szkodliwie wpłynąć na środowisko gruntowo-wodne należy przechowywać w szczelnych pojemnikach.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

13. uchyla punkt II.15 decyzji w brzmieniu:

„Odpady mogące ulec rozproszeniu w środowisku (np. przez wiatr, wymywanie), winny być magazynowane w sposób uniemożliwiający ich rozproszenie, tj. w szczelnych zamykanych pojemnikach.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

14. uchyla punkt III decyzji w części:

„Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do uzyskania decyzji umożliwiającej realizację przedsięwzięcia:”

i w tym zakresie orzeka:

„Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś.:”;

15. uchyla punkt III.1 decyzji w brzmieniu:

„Halę bunkra na odpady należy wyposażyć w instalację wywiewną zapewniającą podciśnienie w hali (w tym z obszaru bram żaluzjowych). Odciągane powietrze należy skierować jako powietrze pierwotne do komory paleniskowej, a w przypadku postępu kotła należy przed odprowadzeniem na zewnątrz obiektu poddać je procesom oczyszczania w filtrze tkaninowym zapewniającym stężenia pyłu za filtrem na poziomie nie większym niż 5 mg/m oraz w filtrze ze złożem węglowym eliminującym emisję odorów.”

i w tym zakresie orzeka:

„W celu ograniczenia oddziaływania na środowisko w ww. dokumentacji należy określić następujące rozwiązania techniczne:

- a) halę wyładunkową wyposażyć w zamykane bramy; rozładunek odpadów w hali bunkra prowadzić przy zamkniętych bramach hali wyładunkowej;
- b) bunkier, do którego będą rozładowywane odpady, wyposażyć w bramy żaluzjowe; po rozładowaniu odpadów do hali bunkra zamykać bramy żaluzjowe;
- c) halę bunkra na odpady wyposażyć w instalację wywiewną zapewniającą podciśnienie w hali (w tym z obszaru bram żaluzjowych). Powietrze z hali bunkra kierować do procesu spalania, w celu zapobiegania przedostawaniu się pyłów i uciążliwości zapachowych poza halę bunkra;
- d) na dachu hali bunkra zastosować układ wentylacji wyposażony w filtry tkaninowe, redukujące emisję pyłu do poziomu minimum 5 mg/m³, oraz filtr z węglem aktywnym, ograniczający emisję substancji zapachowych w przypadku przerwy w funkcjonowaniu instalacji;

- e) powstały po spaleniu żużel magazynować pod zadaszoną wiatą, obudowaną ścianami z trzech stron, posadowioną na terenie utwardzonym, wyposażonym w instalację do odbioru odcieków i ich odprowadzenia do kanalizacji ściekowej;
- f) popioły paleniskowe oraz pyły z kotła i cyklonu magazynować w osobnych silosach;
- g) odpady z oczyszczania spalin magazynować w silosie.”;

16. uchyla punkt III.2 decyzji w brzmieniu:

„Kocioł do spalania odpadów należy wyposażyć w instalację do redukcji tlenków azotu, gwarantującą dotrzymanie standardów emisyjnych określonych w przepisach szczególnych.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

17. uchyla punkt III.3 decyzji w brzmieniu:

„Należy zaprojektować instalację odsiarczania i odpylania spalin wraz z systemem redukcji dioksyn i furanów z kotła do spalania odpadów, gwarantującą dotrzymanie standardów emisyjnych określonych w przepisach szczególnych.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

18. uchyla punkt III.6 decyzji w brzmieniu:

„Instalację spalania odpadów należy wyposażyć w aparaturę kontrolnopomiarową do ciągłych pomiarów wybranych parametrów procesu spalania i emisji zanieczyszczeń do powietrza z emitora spalarni, na warunkach określonych w przepisach szczególnych.”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

19. uchyla punkt III.17 decyzji w brzmieniu:

„Poziom mocy akustycznej czerpni powietrza instalowanej na dachu hali oczyszczania spalin nie może przekraczać 85 dB.”

i w tym zakresie orzeka:

„Poziom mocy akustycznej wentylacji magazynu preRDF (hali bunkra) nie może przekroczyć 80 dB, a poziom mocy akustycznej przenośnika żużla nie może przekroczyć 77 dB.”;

20. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 29 grudnia 2023 r. RDOŚ w Krakowie, po rozpatrzeniu wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej S.A. w Tarnowie z 26 stycznia 2017 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 oraz art. 82 ust. 1 u.o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych z wykorzystaniem ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Tarnowie”.

Odwołania od ww. decyzji 12 stycznia 2024 r. wniosło Towarzystwo na rzecz Ziemi oraz 15 stycznia 2024 r. (pismo z 13 stycznia 2024 r.) Fundacja Ekologiczna „Wspólna Europa”. Towarzystwo na rzecz Ziemi uzupełniło odwołanie pismami z 17 stycznia 2024 r., z 28 lutego 2024 r. oraz z 12 marca 2024 r.

Fundacja Ekologiczna „Wspólna Europa” w odwołaniu z 13 stycznia 2024 r. podniosła następujące zarzuty:

1. *brak kompletnej dokumentacji na czas konsultacji społecznych na dzień 20.09.2023*, którego RDOŚ w Krakowie zawiadomił o zakończeniu postępowania dowodowego przed wydaniem decyzji;
2. brak podpisów autorów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na uzupełnieniach i wyjaśnieniach do raportu;
3. brak jednolitej wersji raportu;
4. pominięcie opinii naukowej dr. hab. ██████████ w zakresie emisji substancji do powietrza, z której wynika, że:
 - w uzupełnieniu do raportu i załączniku A brakuje danych (roczne czasy pracy emitatorów pomocniczych, wyliczenia maksymalnych emisji godzinowych poszczególnych substancji z tych emitatorów) pozwalających na weryfikację podanych emisji rocznych ze spalarni i zaprezentowanych wyników obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń,
 - emisje godzinowe i roczne węglowodorów alifatycznych oraz węglowodorów aromatycznych do powietrza są zaniżone w odniesieniu do samej spalarni oraz do oddziaływań skumulowanych, co skutkowało zaniżonymi wynikami skróconych obliczeń modelowych, a w konsekwencji zaniechaniem przeprowadzenia obliczeń modelowych w pełnym zakresie,

Fundacja wskazała, że raport powinien zostać uzupełniony, a modelowanie rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu – powtórzone;

5. lokalizacja spalarni w sąsiedztwie osiedla domów jednorodzinnych jest niedopuszczalna w związku z negatywnym wpływem na środowisko i zdrowie mieszkańców.

Towarzystwo na rzecz Ziemi w odwołaniu i w uzupełnieniach odwołania podniosło następujące zarzuty:

6. na etapie konsultacji społecznych oraz 20 września 2023 r., w którym RDOŚ w Krakowie zawiadomił o zakończeniu postępowania dowodowego, akta sprawy były niekompletne, nie zawierały m.in. wniosku Towarzystwa z 7 października 2022 r., dotyczącego uzupełnienia raportu w zakresie emisji wodoru i jego potencjalnego oddziaływania na środowisko, w tym na klimat. Towarzystwo wskazało, że z uzasadnienia decyzji wynika, że wniosek został przesłany przez GDOŚ do RDOŚ w Krakowie 6 października 2023 r., czyli po zakończeniu udziału społeczeństwa w postępowaniu, oraz że w aktach nie było także pisma MPEC S.A. z 14 listopada 2022 r., stanowiącego odpowiedź spółki na ww. wniosek Towarzystwa. Ponadto Towarzystwo wskazało, że dokument ten nie widnieje w aktach sprawy, nie ma na nim daty wpływu, więc nie jest jasne, czy faktycznie pismo to zostało złożone, do kogo i kiedy;

7. strony nie były informowane o nowych dokumentach w sprawie, co uniemożliwiało stronom odniesienie się do zgromadzonego materiału dowodowego;
8. przedłożenie przez inwestora obszernych wyjaśnień do raportu z 14 września 2023 r. powinno skutkować ponownym wystąpieniem do organów opiniujących oraz powtórzeniem udziału społeczeństwa w postępowaniu;
9. dokumenty dot. oddziaływania na środowisko zostały podpisane przez przedstawicieli MPEC S.A., a nie przez autorów raportu. Organ prowadzący postępowanie nie zastosował się do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. akt IV SA/Wa 1482/19, i Naczelnego Sądu Administracyjnego, sygn. akt III OSK 2478/21, i nie wezwał inwestora do uzupełnienia brakujących podpisów na pismach i dokumentach przedłożonych na etapie postępowania odwoławczego i postępowania ponownego prowadzonego przez RDOŚ w Krakowie w 2023 r.;
10. RDOŚ w Krakowie nie wezwał także inwestora do uzupełnienia raportu o oświadczenie autora raportu o spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji oraz świadomości odpowiedzialności karnej, przez co został naruszony art. 66 ust. 1 pkt 2a i 19a w związku z art. 74a ust. 2 u.o.o.ś.;
11. RDOŚ w Krakowie uznał, że artykuły prasowe (złożone przez Towarzystwo) nie są materiałem dowodowym w sprawie, pomimo że zgodnie z art. 75 k.p.a. jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem;
12. strony postępowania oraz społeczeństwo nie były prawidłowo informowane o toczącym się postępowaniu ze względu na nieczytelną stronę BIP RDOŚ w Krakowie. Towarzystwo wskazało, że prawdopodobnie w celu dodatkowego utrudnienia odnalezienia informacji dot. sprawy dokonano zmiany znaku sprawy – do roku 2018 znak sprawy: ST-I.4207.17.2017.JT, a od roku 2023 znak sprawy: ST-I.420.2.2023.JI;
13. RDOŚ w Krakowie ograniczył się jedynie do przesłania uwag Towarzystwa do inwestora i przeniesienia części otrzymanych odpowiedzi do decyzji. RDOŚ w Krakowie nie odniósł się nawet do emisji wodoru z pozostałości po spalaniu odpadów, mimo że w decyzji wykonawczej Komisji UE 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów przy opisywaniu procesu sezonowania żużła wspomniano o możliwym wytwarzaniu się wodorotlenku glinu i wodoru;
14. decyzja została wydana w oparciu o raport, który nie spełniał wymogów u.o.o.ś. Jako dowód na to twierdzenie Towarzystwo przedłożyło opinię naukową dr. hab. [REDAKTED]; [REDAKTED];

15. naruszenie prawa materialnego:

- a) art. 79 ust. 1 w związku z art. 33 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d u.o.o.ś., poprzez zaniechanie poinformowania o *konsultacjach społecznych* w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości ze względu na przedmiot postępowania;
- b) naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś., poprzez podanie do publicznej wiadomości nazwy przedsięwzięcia wprowadzającej w błąd co do przedmiotu postępowania;
- c) art. 80 ust. 1 pkt 2 i 3 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 6, art. 74 ust. 3a pkt 2 u.o.o.ś., w związku z art. 115 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, ze zm.), dalej p.o.ś., poprzez zaniechanie określenia przewidywanego poziomu hałasu na granicy działek zabudowanych budynkami mieszkalnymi przy ul Stalowej;
- d) art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i lit. b u.o.o.ś., poprzez wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania dla instalacji odzysku, pomimo braku wyliczeń prognozowanej efektywności energetycznej planowanej spalarni;
- e) art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i lit. c u.o.o.ś., poprzez zaniechanie ustalenia istotnych warunków korzystania ze środowiska dotyczących zastosowania śluzy lub bram szybkobieżnych na wjeździe do hali magazynowania odpadów w celu minimalizacji uciążliwości odorowych;

16. naruszenie przepisów postępowania:

- a) art. 10 § 2 k.p.a., poprzez brak zawiadomienia o piśmie inwestora z 27 listopada 2023 r., co uniemożliwiło Towarzystwu złożenie wniosków dowodowych w zakresie ryzyk związanych z brakiem waloryzacji i sezonowania odpadów żużli i brakiem prowadzenia procesu zestalania i chemicznej stabilizacji odpadów, pyłów i popiołów lotnych oraz poprzez brak zawiadomienia o wniosku w sprawie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności;
- b) art. 108 § 1 k.p.a., poprzez nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, pomimo braku przesłanek. Towarzystwo wnosi o uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji.

Decyzją z 13 czerwca 2018 r., znak: ST-I.4207.17.2017.JT, RDOŚ w Krakowie określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Pismem z 3 lipca 2018 r. Towarzystwo na rzecz Ziemi wniosło odwołanie od powyższej decyzji.

Po rozpatrzeniu odwołania, GDOŚ decyzją z 19 marca 2019 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.117.2018.MW.6, uchylił decyzję RDOŚ w Krakowie z 13 czerwca 2018 r. w części i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy lub umorzył postępowanie pierwszej instancji, a w pozostałej części utrzymał decyzję w mocy.

Wyrokiem z 3 października 2019 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1482/19, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu sprawy ze skargi Towarzystwa na rzecz Ziemi uchylił decyzję GDOŚ z 19 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 1

czerwca 2021 r., sygn. akt: III OSK 2478/21, oddalił skargę kasacyjną MPEC S.A. z siedzibą w Tarnowie od wyroku WSA w Warszawie z 3 października 2019 r.

Po uchyleniu przez sądy poprzedniej decyzji, GDOŚ decyzją z 12 grudnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.117.2018.MW.US.20, uchylił decyzję RDOŚ w Krakowie z 13 czerwca 2018 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy RDOŚ w Krakowie wydał decyzję z 29 grudnia 2023 r.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Krakowie.

Zarówno Fundacja Ekologiczna „Wspólna Europa”, jak i Towarzystwo na rzecz Ziemi biorą udział w postępowaniu na prawach strony, zgodnie z art. 44 ust. 1 u.o.o.ś. Fundacja Ekologiczna „Wspólna Europa” wniosła odwołanie 15 stycznia 2024 r. Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem 14-dniowego terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a., bowiem decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r. została doręczona Fundacji 5 stycznia 2024 r. Towarzystwo na rzecz Ziemi wniosło odwołanie 12 stycznia 2024 r. Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem 14-dniowego terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a., bowiem decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r. została doręczona Towarzystwu 6 stycznia 2024 r.

WSA w Warszawie, po rozpatrzeniu skargi na decyzję GDOŚ z 19 marca 2019 r., w uzasadnieniu wyroku z 3 października 2019 r. wskazał, że GDOŚ naruszył art. 66 ust. 1 pkt 2a i 19a w związku z art. 74a ust. 2 u.o.o.ś., poprzez zaakceptowanie wadliwego uzupełnienia raportu i brak podpisania uzupełnienia raportu przez osobę uprawnioną, jak i załączenia do uzupełnienia raportu oświadczenia autora o spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji oraz oświadczenia dotyczącego świadomości odpowiedzialności karnej. W ocenie Sądu organ odwoławczy naruszył również art. 66 ust. 1 pkt 5 i pkt 6 u.o.o.ś., poprzez jego niezastosowanie i nieodniesienie się do opisu wariantów przewidzianych dla planowanej inwestycji. Zgodnie z tymi unormowaniami raport powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać: opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska – wraz z uzasadnieniem ich wyboru; określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko. Jak wskazał Sąd, proponowane przez inwestora warianty muszą zawierać kompleksowy opis każdego z nich oraz uzasadnienie dokonanego wyboru wariantu. Zdaniem Sądu wnioskowana inwestycja w zakresie wariantowości technologicznej nie została należycie rozważona, a raport

zawierał braki formalne wymagające uzupełnienia, tym samym raport nie spełniał ustawowych wymagań koniecznych do wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

WSA w Warszawie wskazał, że GDOŚ, ponownie rozpoznając sprawę, powinien wziąć pod uwagę prawidłowe uzupełnienie raportu i przeanalizować przedstawione opisy wariantów pod kątem zgodności z art. 66 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 18 u.o.o.ś.

Stosując się do wyroku, GDOŚ wezwał podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia pismem z 21 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.117.2018.MW.11, do:

- uzupełnienia dokumentacji sprawy o egzemplarze uzupełnień raportu, przedłożone w trakcie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Krakowie, podpisane, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19 u.o.o.ś., przez autora, a w przypadku gdy wykonawcą uzupełnienia raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia opracowania,
- uzupełnienia dokumentacji oraz do uzupełnienia raportu, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 u.o.o.ś., oraz do jednoznacznego wskazania, który z przedstawionych wariantów przedsięwzięcia jest wariantem proponowanym przez wnioskodawcę, a który racjonalnym wariantem alternatywnym, a także – wraz z uzasadnieniem – który z wariantów jest racjonalnym wariantem najkorzystniejszym dla środowiska.

Podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia przedłożył wymagane dokumenty i uzupełnienie raportu przy piśmie z 20 kwietnia 2022 r., znak: NDN.071.181.2022.LC, w tym przedłożył uzupełnienia do raportu z 2017 r. podpisane przez autora raportu wraz z oświadczeniem autora raportu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 19a u.o.o.ś., o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 tej ustawy, stanowiące załącznik do raportu. W uzupełnieniu raportu dokonał analizy trzech wariantów przedsięwzięcia, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, dwóch racjonalnych wariantów alternatywnych oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Jako wariant proponowany przez wnioskodawcę został wskazany wariant, który obejmuje budowę kotła parowego zintegrowanego z paleniskiem rusztowym (wariant 1). Tym samym nastąpiła zmiana wariantu w porównaniu do wskazanego w raporcie z 2017 r. jako najbardziej pożądanego rozwiązania dla realizacji budowy instalacji. Ponadto inwestor doprecyzował, że w ramach racjonalnego wariantu alternatywnego, oznaczonego w uzupełnieniu do raportu jako wariant 2, planuje się budowę kotła fluidalnego ze złożem cyrkulacyjnym (CFB) o wydajności ok. 40 000 Mg/rok. Racjonalny wariant alternatywny, oznaczony w uzupełnieniu do raportu jako wariant 3, zakłada zaś budowę kotła parowego zintegrowanego z paleniskiem obrotowym (oscylacyjnym) o wydajności ok. 40 000 Mg/rok. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska został wybrany po dokonaniu analizy wielokryterialnej rozpatrywanych wariantów technologicznych. Wykonana analiza wykazała, że wariantem najkorzystniejszym dla środowiska jest wariant 1 – budowa kotła parowego zintegrowanego z paleniskiem rusztowym.

Wszystkie powyższe warianty planowane są w tej samej lokalizacji na terenie MPEC S.A. Tarnów w sąsiedztwie EC Piaskówka. Jednocześnie inwestor zrezygnował z wariantu realizacji przedsięwzięcia z wykorzystaniem pieca z paleniskiem pochyłym, który był wskazany w raporcie z 2017 r.

Tym samym organ odwoławczy uwzględnił zalecenia zawarte w wyroku WSA w Warszawie z 3 października 2019 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1482/19. GDOŚ w wyniku powyższych ustaleń poczynionych zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie, decyzją z 12 grudnia 2022 r. uchylił decyzję RDOŚ w Krakowie z 13 czerwca 2018 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. RDOŚ w Krakowie po ponownym rozpatrzeniu sprawy wydał decyzję z 29 grudnia 2023 r.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie instalacji do termicznego przekształcenia – spalania wstępnie przerobionych odpadów, charakteryzujących się wartością opałową dającą możliwość odzysku energii z odpadów (min. 12 MJ/kg), takich jak: preRDF – odpady o kodzie 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11 i RDF – odpady o kodzie 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne). MPEC S.A. planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia zaplanował spalanie 40 000 Mg/rok paliwa z odpadów w instalacji. Budowa instalacji planowana jest na dz. ew. nr 136/13, 141/2, 153/1, 153/2, 154/2, 154/3, 154/4, 155/2, 155/3, 156/23, 156/5, 156/25, 156/19, 156/21 obręb 79 Miasto Tarnów, przy ul. Spokojnej w Tarnowie, obok istniejącej Elektrociepłowni „Piaskówka” należącej do MPEC S.A.

Inwestycja należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71), dalej r.o.o.ś., tj. instalacji do unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie. Rozporządzenie powyższe zostało zastąpione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.), jednakże w myśl § 4 tego rozporządzenia do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b u.o.o.ś., stosuje się przepisy dotychczasowe.

W ramach planowanego przedsięwzięcia realizowane będą dodatkowe przedsięwzięcia zaliczane do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Realizowana będzie instalacja do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków (§ 3 ust. 1 pkt 34 r.o.o.ś.). Przedsięwzięcie obejmuje budowę sieci ciepłowniczej łączącej planowaną instalację z miejską siecią ciepłowniczą. Sieć zajmie pas terenu o długości ok. 95 m, szerokości ok. 1,2 m i będzie posadowiona na głębokości 0,8 – 1,5 m pod powierzchnią terenu. Projektowane przyłącze sieci ciepłowniczej wykonane

będzie w technologii rur preizolowanych o średnicy Dn/Dz 300/450 mm, układanych w gruncie metodą wykopu otwartego. Wraz z przewodami sieci ciepłowniczej układana będzie instalacja telemetryczna. Trasa odcinka sieci ciepłowniczej będzie przebiegać przez projektowany teren utwardzony, tj. drogi i parkingi (ok. 75 m) oraz projektowany teren zielony, trawnik (ok. 20 m).

Ponadto zaplanowano instalacje do naziemnego magazynowania substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi (§ 3 ust. 1 pkt 37 lit. c r.o.o.ś.). W zbiornikach naziemnych magazynowane będą następujące substancje chemiczne: wapno hydratyzowane, węgiel aktywny i woda amoniakalna. Substancje te będą stosowane w systemie półsuchego/suchego oczyszczania spalin z wykorzystaniem wapna hydratyzowanego, wody amoniakalnej i węgla aktywnego. Wapno hydratyzowane przechowywane będzie w silosie o pojemności 60 m³. Węgiel aktywny będzie magazynowany w zbiorniku o pojemności 20 m³. Na otworach oddechowych silosów oraz w punktach wylotowych wentylatorów zainstalowane będą filtry workowe, ograniczające emisję pyłów. Maksymalne stężenie pyłu w gazach odlotowych po zastosowaniu filtrów nie przekroczy 5 mg/m³. Silosy sorbentów będą szczelnie zamknięte w celu minimalizacji potencjalnej emisji substancji do powietrza. Do magazynowania wody amoniakalnej zastosowany zostanie zbiornik dwupłaszczowy (lub jednopłaszczowy z tacą) o pojemności użytkowej ok. 10 m³ z kontrolą szczelności i wyposażony w wahadło gazowe, układ pomiaru poziomu, czujnik poziomu maksymalnego i minimalnego, pomiar temperatury i ciśnienia.

Oddziaływania związane z realizacją i funkcjonowaniem tych instalacji zostały uwzględnione w analizie oddziaływania przedsięwzięcia jako całości na poszczególne komponenty środowiska, m.in. w obliczeniach emisji gazów i pyłów do powietrza, emisji hałasu do środowiska, oddziaływaniu na środowisko gruntowo-wodne, przyrodnicze.

W związku z kwalifikacją przedsięwzięcia jako mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 46 r.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na mocy art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś.

Wniosek MPEC S.A. w Tarnowie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach złożony został do Prezydenta Miasta Tarnowa, który, w związku z posiadaniem 56,11% udziałów w Spółce, przekazał sprawę zgodnie z właściwością do RDOŚ w Krakowie. Właściwość RDOŚ w Krakowie do załatwienia przedmiotowej sprawy wynika z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. 1 u.o.o.ś. w związku z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712).

Teren, na którym zaplanowano realizację przedsięwzięcia, nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W toku postępowania GDOŚ dokonał weryfikacji raportu (wraz z uzupełnieniami). Raport spełnia wymogi wskazane w art. 66 u.o.o.ś. w stopniu umożliwiającym

przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

Organ odwoławczy dokonał również oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r. Warunki określone w punktach: II.2, II.3, II.5, II.6, II.7, II. 8, II.9, III, III.1, III.17 powyższej decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b, c u.o.o.ś., z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

W punkcie 1 decyzji GDOŚ zreformował punkt II.2 zaskarżonej decyzji, przez zmianę zapisu dotyczącego zaplecza budowy, wskazując, że należy je zlokalizować na terenie istniejącego zakładu lub w zachodniej części miejsca realizacji planowanego przedsięwzięcia, czyli w oddaleniu od najbliższej zabudowy mieszkaniowej. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa stanowiąca teren, dla którego obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, znajduje się w kierunku wschodnim i północno-wschodnim, w odległości ok. 60-70 m od granicy terenu przedsięwzięcia. Są to budynki mieszkaniowe jednorodzinne przy ul. Stalowej 18A-18B, przy ul. Stalowej 18E-18F, przy ul. Stalowej 20-20A. GDOŚ zmodyfikował warunek II.2 zaskarżonej decyzji w celu minimalizacji oddziaływań na etapie budowy.

W punkcie 2 decyzji GDOŚ zreformował określone w punkcie II.3 zaskarżonej decyzji wymagania dotyczące ochrony środowiska w związku z funkcjonowaniem placu budowy i jego zaplecza. Organ odwoławczy określił obowiązki inwestora służące zapobieganiu i zmniejszeniu oddziaływania etapu realizacji przedsięwzięcia na powierzchnię ziemi i środowisko gruntowo-wodne. Lokalizacja zaplecza budowy (w szczególności: placów parkingowo-serwisowych, ewentualnych myjni maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsc magazynowania materiałów budowlanych) wymagać będzie dodatkowego uszczelnienia podłoża w celu zapobiegania zanieczyszczeniu gleby i wód podziemnych substancjami mogącymi stanowić zagrożenie dla środowiska. Przyjęte rozwiązania pozwolą na ograniczenie negatywnego wpływu funkcjonowania placu budowy i zaplecza budowy na środowisko gruntowo-wodne. Równocześnie w punktach 3, 9, 10, 11, 12 decyzji GDOŚ uchylił punkty II.4, II.10, II.11, II.12, II.13 zaskarżonej decyzji i w tym zakresie umorzył postępowanie pierwszej instancji, bowiem rozstrzygały one kwestie tożsame ze zreformowanym punktem II.3 zaskarżonej decyzji.

W punkcie 4 decyzji GDOŚ zreformował punkt II.5 zaskarżonej decyzji, poprzez uwzględnienie zakresu prac i położenia terenu inwestycji w sąsiedztwie zbiorników wodnych Potoku Klikowskiego i okolicznych rowów, a co za tym idzie, możliwość negatywnego oddziaływania na migracje płazów. Pomimo przemysłowego charakteru obszaru przedsięwzięcia, jego uwarunkowania terenowe wskazują, że może tu dochodzić do sezonowych migracji płazów, w tym przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolny

Dunajec PLH120085. Prace ziemne są czynnikiem zagrażającym naturalnej migracji płazów. Powstałe na etapie realizacji wykopy będą stanowiły pułapki dla zwierząt, istnieje przez to ryzyko negatywnego oddziaływania na krajowe gatunki płazów. Dlatego, kierując się zasadą przezorności, w punkcie 4 niniejszej decyzji wskazano na konieczność zabezpieczenia miejsc prowadzonych prac ziemnych przed przedostaniem się do nich płazów. W warunku określono parametry ogrodzeń tymczasowych, stanowiących zabezpieczenie dla zwierząt przed zagrożeniami występującymi na placu budowy. Całościowe wyгородzenie terenu budowy jest najlepszym rozwiązaniem ze względów praktycznych. Zapewnia skuteczną ochronę przed wtargnięciem migrujących zwierząt, dla których nawet niewielkie wykopy stanowią śmiertelną pułapkę. Jednocześnie pozwala prowadzić prace ziemne, ograniczając czas potrzebny na codzienne wyгородzenia i ich kontrole.

W punkcie 5 decyzji GDOŚ zreformował punkt II.6 zaskarżonej decyzji, uwzględniając planowany zakres prac oraz położenie terenu inwestycji w sąsiedztwie zbiorników wodnych, co za tym idzie możliwość negatywnego oddziaływania na migracje płazów. Organ odwoławczy wskazał czas prowadzenia kontroli wykopów (dotyczący wszystkich etapów prac ziemnych), w których zwierzęta mogą zostały uwięzione. Wskazano również konieczność kontroli przez nadzór nad płótkami tymczasowymi, zabezpieczającymi teren budowy. Termin kontroli uwarunkowano okresem aktywności herpetofauny. Dodatkowo określono, że w przypadku znalezienia zwierząt na terenie budowy, pod nadzorem herpetologa należy je w odłowić i przenieść do stanowisk zastępczych przez niego wskazanych, aby zmniejszyć ryzyko ponownego pojawienia się tych samych osobników na placu budowy.

W punkcie 6 decyzji GDOŚ zreformował punkt II.7 zaskarżonej decyzji, uszczegółowiając treść warunku dotyczącą zabezpieczenia drzew rosnących na terenie przedsięwzięcia. Organ odwoławczy wskazał sposoby i zabiegi zapewniające lepszą ochronę drzew i krzewów, które mogą ulec uszkodzeniu ze względu na usytuowanie w granicach przeprowadzanych prac.

W punkcie 7 decyzji GDOŚ zreformował punkt II.8 zaskarżonej decyzji, wprowadzając warunek dotyczący nasadzeń drzew na terenie przedsięwzięcia. W celu łagodzenia skutków zmian klimatycznych, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia zaplanował nasadzenia drzew. Wśród proponowanych gatunków znalazł się gatunek obcy tj. jodła kalifornijska. Rośliny obce, będące często gatunkami inwazyjnymi, stanowią duże zagrożenie dla różnorodności biologicznej, tworząc skuteczną konkurencję dla rodzimej roślinności. Rozprzestrzenianiu się takich gatunków w środowisku sprzyja świadome ich sadzenie ze względu na walory ozdobne. Dlatego z uwagi na ryzyko posadzenia gatunków inwazyjnych, GDOŚ w decyzji sformułował warunek dotyczący doboru gatunków drzew oraz zasad przeprowadzenia nasadzenia. Sugerowane do wykorzystania gatunki drzew są tożsame ze składem gatunkowym drzew, wskazanych w wynikach inwentaryzacji, tj. w załączniku nr 5 „Opis pokrycia szatą roślinną terenu, na którym będą prowadzone prace związane z planowanym przedsięwzięciem”, dołączonym do wyjaśnień z 18 września 2017 r. w

odpowiedzi na wezwanie RDOŚ w Krakowie z 30 sierpnia 2017 r., znak: ST-I.4207.17.2017.JT. Wskazując gatunki drzew do nasadzeń, GDOŚ wziął pod uwagę gatunki o największych zdolnościach uwalniania tlenu.

W punkcie 8 decyzji GDOŚ zreformował punkt II.9 zaskarżonej decyzji, rozszerzając katalog obowiązków związanych z utrzymaniem terenu budowy, użytkowaniem sprzętu, przechowywaniem, przeładunkiem i transportem materiałów sypkich, w celu ograniczenia emisji gazów i pyłów na etapie budowy. W zaskarżonej decyzji wskazano jedynie poruszanie się pojazdów po utwardzonych drogach, co należy uznać za niewystarczające.

W punkcie 14 decyzji GDOŚ zreformował część punktu III zaskarżonej decyzji, przez doprecyzowanie, że wymagania wpisane w punkcie III zaskarżonej decyzji dotyczą dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., czyli m.in. decyzji o pozwoleniu na budowę.

W punkcie 15 decyzji GDOŚ zreformował punkt III.1 zaskarżonej decyzji, rozszerzając zakres wymagań związanych z etapem funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia. W celu ograniczenia uciążliwości zapachowych i emisji hałasu: w punkcie 15 lit. a wpisano wymóg wyposażenia hali wyładunkowej odpadów w zamykane bramy oraz prowadzenie wyładunku odpadów przy zamkniętych bramach tej hali; w punkcie 15 lit. b wpisano obowiązek wyposażenia bunkra na odpady w bramy żaluzjowe i zamykania tych bram po rozładunku odpadów do bunkra. W punktach 15 lit. c i lit. d znajdują się zapisy dotyczące kierowania powietrza z hali bunkra do procesu spalania oraz zastosowania układu wentylacji z bunkra wyposażonego w filtry węglowe, ze wskazaniem ich wydajności, które zawierał warunek nałożony przez RDOŚ w Krakowie w punkcie III.1. Natomiast w punkcie 15 lit. e, w celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego oraz w celu ograniczenia ewentualnego pylenia, wskazano wymogi dotyczące miejsca magazynowania żużla. Żużel powstający w wyniku spalania odpadów ma być magazynowany pod zadaszoną wiatą obudowaną ścianami z trzech stron. Wiatą ma zostać posadowiona na terenie utwardzonym, wyposażonym w instalację do odbioru odcieków. Punkty 15 lit. f i lit. g wskazują silosy, jako miejsca magazynowania popiołów, pyłów oraz odpadów z oczyszczania spalin.

W punkcie 19 decyzji GDOŚ zreformował punkt III.17 zaskarżonej decyzji, dotyczący dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej urządzeń. RDOŚ w Krakowie w zaskarżonej decyzji wpisał poziom mocy akustycznej czerpni dachowej hali oczyszczania spalin wynoszący 85 dB. Urządzenie to wpisane było na stronie 168 raportu złożonego w 2017 r. Natomiast w uzupełnieniu raportu z 2022 r., w Tabeli 4.55 pt.: "Równoważny poziom mocy akustycznej oraz czas pracy istotnych źródeł hałasu, Wariant 1" nie wskazano czerpni dachowej hali oczyszczania spalin. Wskazano w niej natomiast inne źródła wszechkierunkowe, tj. wentylację magazynu preRDF o równoważnym poziomie mocy akustycznej wynoszącym 80 dB oraz przenośnik żużla o równoważnym poziomie mocy akustycznej wynoszącym 77 dB. Takie same dane zostały przyjęte jako założenia do obliczeń emisji hałasu do środowiska złożonych przy

piśmie z 6 czerwca 2023 r. do RDOŚ w Krakowie. Dlatego GDOŚ dokonał reformacji punktu III.17 zaskarżonej decyzji.

Część warunków zawartych w decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r. jest obarczona wadą, o której mowa w art. 156 § 1 k.p.a., tj. zostały orzeczone bez podstawy prawnej. W orzecznictwie jako przypadek braku podstawy prawnej do wydania decyzji wskazuje się m.in. nałożenie na stronę obowiązku, w sytuacji gdy obowiązek ten wynika wprost z przepisu prawa (por. wyroki: NSA w Warszawie z 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt: II SA 261/83; WSA w Szczecinie z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 1062/12). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: II.15, III.2, III.3, III.6 zaskarżonej decyzji:

- punkt II.15 w brzmieniu: „Odpady mogące ulec rozproszeniu w środowisku (np. przez wiatr, wymywanie), winny być magazynowane w sposób uniemożliwiający ich rozproszenie, tj. w szczelnych zamykanych pojemnikach” – sposób magazynowania odpadów jest szczegółowo uregulowany w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. poz. 1742),
- punkty III.2, III.3, III.6; punkt III.2 w brzmieniu: „Kocioł do spalania odpadów należy wyposażyć w instalację do redukcji tlenków azotu, gwarantującą dotrzymanie standardów emisyjnych określonych w przepisach szczególnych” i III.3 w brzmieniu: „Należy zaprojektować instalację odsiarczania i odpylania spalin wraz z systemem redukcji dioksyn i furanów z kotła do spalania odpadów, gwarantującą dotrzymanie standardów emisyjnych określonych w przepisach szczególnych” oraz III.6 w brzmieniu: „Instalację spalania odpadów należy wyposażyć w aparaturę kontrolnopomiarową do ciągłych pomiarów wybranych parametrów procesu spalania i emisji zanieczyszczeń do powietrza z emitora spalarni, na warunkach określonych w przepisach szczególnych” – obowiązek przestrzegania przepisów prawa wynika z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.) oraz wprost z poszczególnych aktów prawnych, stanowiących źródła prawa powszechnie obowiązującego, podjętych przez powołane do tego organy. Dla tej instalacji wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego, co oznacza, że podczas eksploatacji musi ona spełniać wymagania wynikające z decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów (Dz. Urz. U. E. L312 str. 55), dalej konkluzje BAT. W konkluzjach BAT ustalone są poziomy emisji substancji do powietrza, techniki lub ich kombinacje ograniczające emisje m.in. substancji do powietrza, służące minimalizacji oddziaływania instalacji na środowisko oraz sposoby prowadzenia pomiarów poszczególnych substancji i parametrów ze wskazaniem procesów, norm, minimalnej częstotliwości monitorowania, w tym wskazaniem, które substancje należy monitorować w sposób ciągły.

Przyjąć zatem należy, że postępowanie było w powyższym zakresie bezprzedmiotowe. Z tego też względu GDOŚ uchylił zaskarżoną decyzję w tej części i umorzył postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie (punkty 13, 16, 17, 18 niniejszej decyzji).

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniach Fundacji Ekologicznej „Wspólna Europa” oraz Towarzystwa na rzecz Ziemi, GDOŚ przedstawia poniżej swoje stanowisko.

Ad 1 i 6

Odnosząc się do zarzutu niekompletnych akt na etapie udziału społeczeństwa w postępowaniu, tj. 19 lipca 2023 r., oraz 20 września 2023 r., kiedy RDOŚ w Krakowie zawiadomił strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, należy wskazać, że akta sprawy były kompletne. Zawierały dokumenty zgromadzone w trakcie ponownego postępowania przeprowadzonego zgodnie z wytycznymi wskazanymi w wyroku WSA w Warszawie z 3 października 2019 r., zawierały raport uzupełniony przez wnioskodawcę o informacje wskazane w wyroku Sądu oraz dodatkowe informacje dotyczące planowanego przedsięwzięcia. W aktach sprawy znajdowały się także opinie organów, o które RDOŚ w Krakowie był zobowiązany wystąpić, tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tarnowie oraz Marszałka Województwa Małopolskiego. Zgodnie z art. 33 ust. 2 w związku z art. 33 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. niezbędną dokumentacją sprawy udostępnianą w ramach udziału społeczeństwa jest:

- 1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami,
- 2) wymagane przez przepisy:
 - a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,
 - b) stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.

Ww. dokumenty znajdowały się w aktach sprawy na etapie udziału społeczeństwa oraz w dniu, w którym RDOŚ w Krakowie zawiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumenty złożone przez inwestora 15 września 2023 r. stanowiły odpowiedź na uwagi zgłoszone przez społeczeństwo. Wyjaśnienia złożone przez podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zawierały informacji, które (biorąc pod uwagę treść opinii wydanych przez PPIS w Tarnowie oraz Marszałka Województwa Małopolskiego) wymagałyby ponownego wystąpienia do tych organów. Nie wymagały także powtórzenia udziału społeczeństwa w sprawie. Dokumenty te znajdowały się w aktach sprawy 20 września 2023 r., zatem strony postępowania mogły się z nimi zapoznać i wypowiedzieć co do ich zawartości przed wydaniem decyzji.

Odpowiadając natomiast na zarzut dotyczący braku w aktach sprawy RDOŚ w Krakowie wniosku Towarzystwa z 7 października 2022 r., należy wyjaśnić, że wniosek ten

został złożony przez Towarzystwo do GDOŚ, ponieważ w tym czasie to organ drugiej instancji prowadził postępowanie po uchyleniu decyzji GDOŚ z 19 marca 2019 r. przez WSA w Warszawie. Co prawda GDOŚ wraz z aktami sprawy nie przesłał do RDOŚ w Krakowie wniosku Towarzystwa z 7 października 2022 r., pomimo iż w treści decyzji z 12 grudnia 2022 r. na stronie 7 napisał: *W toku postępowania odwoławczego wpłynęło pismo Towarzystwa na rzecz Ziemi z dnia 7 października 2022 r., w którym wyraziło stanowisko o konieczności uzupełnienia raportu w zakresie: emisji wodoru i ich potencjalnego wpływu na środowisko, w szczególności klimat oraz możliwości wyeliminowania ww. zagrożenia poprzez wyposażenie spalarni w węzeł do produkcji wodoru (w technologii H2ash lub alternatywnej). Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy RDOŚ w Krakowie odniesie się do powyższej kwestii.* Jednakże 6 października 2023 r. GDOŚ przesłał poprzez ePUAP wniosek Towarzystwa z 7 października 2022 r. wraz z załącznikami. Towarzystwo wie, do kogo wpłynęło ww. pismo, bo adresowało je do GDOŚ. Zatem wiadomo, że pismo zostało złożone do GDOŚ oraz kiedy – wpłynęło przez ePUAP 7 października 2022 r. Natomiast odnosząc się do tego, że nie było tego pisma w aktach na etapie udziału społeczeństwa, należy podkreślić, że dokumenty składane przez strony postępowania oraz odpowiedzi na nie, nie są dokumentami udostępnianymi społeczeństwu w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu. Przepisy u.o.o.ś. wskazują konkretne dokumenty, które są udostępniane społeczeństwu.

Ad 2, 9 i 10

Nie są zasadne zarzuty, że RDOŚ w Krakowie nie zastosował się do wyroku WSA w Warszawie z 3 października 2019 r. i nie wezwał inwestora do uzupełnienia wyjaśnień do raportu o podpisy autorów raportu oraz o oświadczenie o spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji oraz świadomości odpowiedzialności karnej. Nie jest także zasadny zarzut, że uzupełnienia do raportu i wyjaśnienia złożone przez inwestora nie zostały podpisane przez kierującego zespołem autorów raportu.

WSA w Warszawie wyrokiem z 3 października 2019 r. uchylił decyzję GDOŚ z 19 marca 2019 r. i wskazał, że GDOŚ naruszył art. 66 ust. 1 pkt 2a i 19a w związku z art. 74a ust. 2 u.o.o.ś. Sąd w wyroku zobowiązał GDOŚ do wyjaśnienia m.in. tej kwestii w trakcie ponownego rozpatrzenia sprawy. Stosując się do wyroku, GDOŚ wezwał inwestora pismem z 21 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.117.2018.MW.11, do m.in. do uzupełnienia dokumentacji sprawy o egzemplarze uzupełnień raportu, przedłożone w trakcie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Krakowie w 2017 r. i 2018 r., podpisane, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19 u.o.o.ś., przez autora, a w przypadku gdy wykonawcą uzupełnienia raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia opracowania. Inwestor przy piśmie z 20 kwietnia 2022 r., znak: NDN.071.181.2022.LC, przedłożył uzupełnienia do raportu z 2017 r. oraz 2018 r. podpisane przez autora raportu wraz z oświadczeniem autora raportu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 19a u.o.o.ś., o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 u.o.o.ś., stanowiące

załącznik do raportu. Zatem RDOŚ w Krakowie otrzymał od GDOŚ akta sprawy uzupełnione o brakujące podpisy oraz brakujące oświadczenie autora raportu o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 u.o.o.ś.

Natomiast dokumenty zgromadzone przez RDOŚ w Krakowie w postępowaniu prowadzonym w 2023 r. są podpisane przez kierującego zespołem autorów, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19 u.o.o.ś., którego oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 u.o.o.ś., znajduje się w aktach sprawy. Zatem zarzuty te należy uznać za bezpodstawne.

Ad 4 i 14

Na potrzeby raportu wykonano obliczenia emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie budowy, eksploatacji oraz likwidacji przedsięwzięcia; zostały one przedstawione w raporcie. Obliczenia objęły oddziaływanie skumulowane planowanego przedsięwzięcia z instalacjami funkcjonującymi na terenach sąsiadujących, tj.: Elektrociepłowni Piaskówka w Tarnowie, Wytwórni Betonu przy ul. Spokojnej 6 w Tarnowie, Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „ELTAR” sp. z o.o. na terenie Betoniarni przy ul. Szklanej 1 w Tarnowie oraz podmiotu Silo-Trans Szarkowicz Sp. z o.o. funkcjonującego na terenie Bazy Cystern Samochodowych przy ul. Stalowej 29 w Tarnowie.

Obliczenia emisji substancji do powietrza wykonano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Na etapie budowy będzie miała miejsce niezorganizowana emisja gazów i pyłów do powietrza, pochodząca m.in. ze spalania paliw w pojazdach, z prac budowlanych, z nieutwardzonych dróg i terenu, po którym będą poruszały się pojazdy budowlane. Będzie to emisja krótkotrwała w porównaniu z emisją na etapie eksploatacji. Emisja na etapie budowy będzie miała charakter lokalny, ograniczający się do terenu budowy.

W pierwszym etapie obliczeń emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie budowy wykonano obliczenia stężeń maksymalnych substancji w powietrzu, które wykazały, że dla SO₂, CO, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych oraz pyłu PM₁₀ obliczenia zakończono na skróconym zakresie obliczeń. Dla pyłu PM_{2,5} oraz dla tlenków azotu jako NO₂ wykonane zostały pełne obliczenia. Dodatkowe obliczenia wykazały, że na etapie budowy poza terenem przedsięwzięcia dotrzymane będą wartości odniesienia substancji w powietrzu wskazane w tabeli 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

W celu ograniczenia emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie budowy w punkcie 8 decyzji GDOŚ nałożył obowiązek dotyczący wyłączania silników niepracujących maszyn i pojazdów, utrzymywania dróg dojazdowych w dobrym stanie technicznym i w czystości, zraszania nieutwardzonych dróg dojazdowych i terenu budowy w okresach bezdeszczowych, zastosowania pełnego ogrodzenia, przeładowywania materiałów sypkich, np. w miejscu obudowanym, magazynowania materiałów sypkich w silosach, zamkniętych kontenerach, pod

przykryciem, stosowania osłon rusztowań, ewentualnego cięcia materiałów betonowych w osłonie płaszcza wodnego lub przy użyciu urządzeń wyposażonych w filtry pyłowe.

Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia źródłami emisji gazów i pyłów do powietrza będzie emisja zorganizowana pochodząca z instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów, z silosów substancji chemicznych oraz popiołów, ze zbiornika węgla aktywnego, z urządzeń wentylacyjnych oraz emisja niezorganizowana z placu magazynowego z boksami, a także z pojazdów poruszających się po terenie oraz pracujących na terenie przedsięwzięcia.

Ostateczna wersja obliczeń emisji substancji do powietrza na etapie eksploatacji została złożona przy piśmie z 15 września 2023 r. w związku z uwagami złożonymi na etapie udziału społeczeństwa 17 sierpnia 2023 r. przez [REDAKTOWANE], który wskazał, że składa uwagi jako zarządca Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Stalowej 18A-18K w Tarnowie. [REDAKTOWANE]:

- 1) przedłożył opracowanie pt.: „Opinia naukowa o raporcie środowiskowym dla spalarni odpadów w Tarnowie” z 30 czerwca 2023 r. autorstwa dr. hab. chemii [REDAKTOWANE]. W opinii stwierdzono, że analiza merytoryczna uzupełnienia do raportu z 2022 r. wskazuje na niepełne i błędne obliczenia emisji do powietrza na etapie eksploatacji niektórych zanieczyszczeń, głównie węglowodorów alifatycznych i aromatycznych. W szczególności dotyczy to emisji z instalacji pomocniczych oraz oddziaływań skumulowanych. W konsekwencji powoduje to niedoszacowanie maksymalnych emisji godzinowych i rocznych, a tym samym zaniża stężenia maksymalnych i średnich stężeń tych substancji w powietrzu. W związku z powyższym należy ponownie przeprowadzić obliczenia emisji substancji do powietrza z planowanej instalacji;
- 2) wniósł o aktualizację raportu o zabudowę przy ul. Stalowej 20-20C.

Jako uzupełnienie raportu, przy piśmie z 15 września 2023 r., zostało złożone opracowanie, w którym przeprowadzono ponowne obliczenia emisji substancji do powietrza uwzględniające źródła emisji z prac malarskich na terenie Elektrociepłowni Piaskówka w Tarnowie oraz zabudowę przy ul. przy ul. Stalowej 18A – 18K (została uwzględniona w uzupełnieniu do raportu z 2022 r.) oraz przy ul. Stalowej 20 – 20C.

W pierwszym etapie obliczeń emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie eksploatacji wykonano obliczenia stężeń maksymalnych substancji w powietrzu, które wykazały, że dla: chlorowodoru, kadmu, talu, rtęci, antymonu i jego związków, arsenu, ołowiu, chromu, kobaltu, miedzi, manganu, niklu, wanadu, amoniaku, węglowodorów alifatycznych, metakrylanu butylu, metakrylanu metylu, alkoholu butylowego, alkoholu metylowego, czterochlorku węgla, acetonu, metyloetyloketonu, metloizobutyloketonu obliczenia zakończono na skróconym zakresie obliczeń, natomiast dla: tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, pyłu PM10, PM2,5, węglowodorów aromatycznych, octanu butylu, octanu etylu, octanu metylu, toluenu, ksyleny wykonano obliczenia w pełnym zakresie. Wyniki ponownych i dodatkowych obliczeń

w porównaniu do obliczeń opisanych w uzupełnieniu raportu z 2022 r. wykazały, że stężenia emitowanych substancji (w tym węglowodorów alifatycznych oraz węglowodorów aromatycznych) poza terenem zakładu nie przekroczą wartości odniesienia uśrednionych dla jednej godziny ani dla roku kalendarzowego, wskazanych w tabeli 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Zatem obliczenia potwierdziły, że skumulowana emisja gazów i pyłów do powietrza z planowanego przedsięwzięcia oraz z sąsiednich instalacji: Elektrociepłowni Piaskówka w Tarnowie, Wytwórni Betonu przy ul. Spokojnej 6 w Tarnowie, Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „ELTAR” sp. z o.o. oraz podmiotu Silo-Trans Szarkowicz Sp. z o.o. nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu wskazanych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845) oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu wskazanych w rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

W celu ograniczenia emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie eksploatacji w punkcie 15 decyzji GDOŚ nałożył warunki: dotyczące wyposażenia hali bunkra w instalację wywiewną oraz kierowania powietrza z bunkra do procesu spalania (lit. c), nakładający obowiązek zastosowania układu wentylacji wyposażonej w filtry tkaninowe redukujące emisję pyłu do minimum 5 mg/m^3 oraz w filtr z węglem aktywnym (lit. d), dotyczące magazynowania popiołów paleniskowych oraz pyłów i odpadów z oczyszczania spalin w silosach (lit. f i g). Ponadto w punkcie III.5 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie nałożył obowiązek wyposażenia silosów w filtry tkaninowe zapewniające stężenie pyłów za filtrem na poziomie nie większym niż 5 mg/m^3 , zaś w punktach III.7 – III.13 wskazał parametry emitorów.

Na etapie likwidacji będzie miała miejsce niezorganizowana emisja gazów i pyłów do powietrza pochodząca m.in. z prac rozbiórkowych oraz spalania paliw w pojazdach. Będzie to emisja krótkotrwała, podobnie jak emisja na etapie budowy, lokalna, ograniczająca się do terenu rozbiórki.

W pierwszym etapie obliczeń emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie likwidacji wykonano obliczenia stężeń maksymalnych substancji w powietrzu, które wykazały, że dla CO, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych oraz acetylenu obliczenia zakończono na skróconym zakresie obliczeń. Dla pyłu PM_{2,5} oraz dla tlenków azotu jako NO₂, SO₂, PM₁₀ wykonane zostały pełne obliczenia. Dodatkowe obliczenia wykazały, że na etapie budowy poza terenem przedsięwzięcia dotrzymane będą wartości odniesienia substancji w powietrzu wskazane w tabeli 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Podsumowując, na etapie budowy, eksploatacji oraz likwidacji przedsięwzięcia emisja substancji do powietrza nie będzie przyczyną przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, określonych w rozporządzeniu w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz wartości odniesienia dla substancji w powietrzu, określonych w

rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Ponadto w punkcie IV decyzji RDOŚ w Krakowie nałożył obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wskazać również należy, że instalacja będzie wymagała uzyskania pozwolenia zintegrowanego, które zgodnie z art. 181 p.o.ś. jest pozwoleniem emisyjnym, w którym nałożone zostaną szczegółowe warunki dotyczące jej eksploatacji. Poza tym konieczność uzyskania pozwolenia zintegrowanego wiąże się z koniecznością spełniania wymagań zawartych w konkluzjach BAT w odniesieniu do spalania odpadów, w których poziomy emisyjne są w odniesieniu do większości substancji bardziej zaostrzone w stosunku do poziomów wskazanych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. poz. 1860). Porównanie poziomów emisyjnych wynikających z tych dwóch dokumentów zamieszczone zostało na stronach 144-150 uzupełnienia raportu z 2022 r.

Fundacja Ekologiczna „Wspólna Europa” zarzuciła pominięcie przez RDOŚ w Krakowie opinii naukowej dr. hab. chemii ██████████ w zakresie emisji substancji do powietrza.

Odnosząc się do zarzutów Fundacji, należy wskazać, że raport został uzupełniony o ponowne modelowanie emisji substancji do powietrza złożone do RDOŚ w Krakowie 15 września 2023 r. W zakresie dotyczącym emisji godzinowych i rocznych węglowodorów alifatycznych oraz węglowodorów aromatycznych do powietrza zarzuty są tożsame z zarzutami wniesionymi przez ██████████; GDOŚ odniósł się do tych zarzutów powyżej.

Odpowiadając na zarzut dotyczący braku danych: rocznych czasów pracy emitorów pomocniczych oraz wyliczenia maksymalnych emisji godzinowych poszczególnych substancji z tych emitorów w uzupełnieniu raportu z 2022 r. oraz w załączniku A do tego uzupełnienia, należy wskazać, że zarówno w załączniku A do uzupełnienia raportu z 2022 r., jak i w obliczeniach dołączonych do pisma z 15 września 2023 r. podane są roczne czasy pracy emitorów w tabelach na stronach 5 obu opracowań oraz w tabelach na stronach 6-21 w załączniku A do uzupełnienia raportu z 2022 r. i na stronach 10-22 w obliczeniach dołączonych do pisma z 15 września 2023 r. Ponadto w obu opracowaniach przedstawione są maksymalne emisje godzinowe poszczególnych substancji z tych emitorów, a także emisja roczna (Mg/h) oraz średnioroczna (kg/h) – w załączniku A do uzupełnienia raportu z 2022 r. na stronach od 2/198 do 6/198 oraz na stronach od 2 z 41 do 7 z 41 w obliczeniach dołączonych do pisma z 15 września 2023 r.

Towarzystwo na rzecz Ziemi wskazało, że decyzja została wydana w oparciu o raport, który nie spełniał wymogów u.o.o.ś. i jako dowód na to twierdzenie przedłożono opinię naukową dr. hab. ██████████ z 24 lutego 2024 r. Przedłożona opinia dotyczy kwestii fluorowodoru. Według autora opinii, w spalarni będzie emitowany fluorowodór (HF), ale w obliczeniach emisji substancji do powietrza nie uwzględniono fluorowodoru i nie obliczono

jego maksymalnych emisji godzinowych i emisji rocznych. Autor wskazał, że jest to substancja, która nie została wymieniona w rozporządzeniu w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz w rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, jednak fluorowódor jest wymieniony w załączniku nr 7 do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2021 r., poz. 845), który wskazuje standardy emisyjne m.in. dla instalacji spalania odpadów. Ponadto autor wskazał, że skoro nie wykonano obliczeń emisji fluorowodoru, to należało wykonać ją dla fluoru (stanowiącego sumę fluoru i fluorków rozpuszczalnych w wodzie) wymienionego w załączniku nr 1 do rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Odnosząc się do zarzutów Towarzystwa, należy wskazać, że z planowanej instalacji będzie emitowany fluorowódor, o czym napisano w raporcie z 2017 r. m.in. na stronach 101, 107, 226, 227, a także w uzupełnieniu do raportu z 2022 r. na stronie 146 w tabeli 10.12 pt.: „Poziomy emisji związane z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do emisji zorganizowanych HCl, HF i SO₂ do powietrza ze spalania odpadów”. W tabeli wskazano dopuszczalny poziom emisji fluorowodoru z planowanej instalacji. Należy podkreślić, że dopuszczalne stężenia substancji w powietrzu określone zostały w rozporządzeniu w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz w rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Dlatego obliczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, zgodnie z metodyką wskazaną w rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, wykonano dla substancji wskazanych w tych rozporządzeniach, w odniesieniu do jednej godziny oraz do roku kalendarzowego.

W związku z przedłożoną przez Towarzystwo opinią naukową dr. hab. [REDAKTOR] z 24 lutego 2024 r. inwestor przy piśmie z 12 września 2024 r. przedłożył w odpowiedzi opinię prof. dr. hab. inż. [REDAKTOR] z Politechniki Łódzkiej. Wg opinii prof. [REDAKTOR] fluor jest gazem, zaś fluorowódor jest kwasem i zdecydowanie są to różne substancje chemiczne. Zarówno w przepisach krajowych, jak i europejskich przyjęto standard emisyjny dla fluorowodoru, czyli dopuszczalne stężenie fluorowodoru w spalinach określone dla przyjętych warunków umownych, na poziomie 1 mg/m³ w przepisach krajowych (średnia dobowa – pozycja 4 w tabeli w załączniku nr 7 do rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów) oraz poniżej 1 mg/Nm³ w tabeli 5 w konkluzjach BAT. Natomiast standard jakości powietrza, czyli dopuszczalne stężenie w powietrzu, określone zostało jedynie dla fluoru na poziomie 30 µg/m³ dla okresu równego jednej godzinie oraz na poziomie 2 µg/m³ dla roku kalendarzowego (pozycja 82 w tabeli 1 do załącznika nr 1 w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu). Ponadto prof. [REDAKTOR] podkreślił, że nie przeprowadza się obliczeń rozprzestrzeniania się w powietrzu substancji, dla których nie określone zostały ich dopuszczalne stężenia w powietrzu, i nie określa się dla nich

emisji dopuszczalnej. Zaś zgodnie z art. 224 ust. 4 p.o.ś., jeżeli dla instalacji albo procesu technologicznego lub operacji technicznej, prowadzonych w instalacji, są ustalone standardy emisyjne, to w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza nie określa się dla tej instalacji, procesu lub operacji innych rodzajów gazów lub pyłów niż objęte standardami; w pozwoleniu wskazuje się na odstępianie od określania warunków emisji dla pozostałych gazów lub pyłów. Ponadto prof. ██████████ podkreśla, że z wieloletniej praktyki wykonywania obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu wynika, że dla większości emitowanych zanieczyszczeń z procesu spalania odpadów, dla których ustalono standardy emisyjne, rzeczywiste obliczone stężenia jednogodzinne oraz średnioroczne są na poziomie ok. 1% lub poniżej dopuszczalnych wartości stężeń, oprócz wartości tlenków azotu, arsenu oraz niklu. Zaś w przypadku, kiedy wysokość emitora ma mieć 60 m, szanse, by jakiegokolwiek zanieczyszczenie powodowało przekroczenia wartości dopuszczalnych, można uznać za zerowe. Dotyczy to także fluorowodoru, gdyby do analizy w zakresie emisji do powietrza przyjąć wartości odniesienia dla fluoru w powietrzu.

Podsumowując, w odniesieniu do planowanej instalacji, na etapie eksploatacji konieczne będzie dotrzymanie standardu poziom fluorowodoru w spalinach (poniżej 1 mg/Nm³ – wartość średnia dobową lub średnia z okresu pobierania próbek w spalinach), natomiast nie prowadzi się obliczeń rozprzestrzeniania się tej substancji w powietrzu ze względu na to, że nie została ustalona w przepisach wartość odniesienia dla fluorowodoru w powietrzu. Zatem zarzuty przedstawione w opinii naukowej dr. hab. ██████████ z 24 lutego 2024 r. przedłożonej przez Towarzystwo należy uznać za bezpodstawne.

Ad 5

W wyniku przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko ustalono, że podczas budowy, eksploatacji oraz likwidacji planowanego przedsięwzięcia nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska. Z raportu wynika, że planowane przedsięwzięcie nie spowoduje ponadnormatywnych oddziaływań poza obszarem planowanego przedsięwzięcia. Potwierdzają to także analizy przedstawione przez GDOŚ w decyzji. Ponadto należy mieć na uwadze, że dla planowanego przedsięwzięcia przeprowadzona zostanie ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę, a co ważniejsze, będzie ono wymagało uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Stosownie do art. 204 ust. 1 p.o.ś. instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego spełniają wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych. Natomiast zgodnie z art. 367 ust. 1 pkt 1 p.o.ś. w razie wprowadzania przez podmiot korzystający ze środowiska substancji lub energii do środowiska bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może także, na wniosek prowadzącego instalację, w drodze decyzji, ustalić termin usunięcia naruszenia (art. 367 ust. 1 pkt 2 p.o.ś.). W razie

nieusunięcia naruszenia w wyznaczonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji (art. 367 ust. 1 pkt 3 p.o.ś.). Nie jest zatem możliwe w świetle przepisów p.o.ś., aby instalacja, która wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, funkcjonowała w przypadku niedotrzymywania standardów jakości środowiska.

Ad 7

Odpowiadając na zarzut braku informowania stron o nowych dokumentach, wskazać należy, że organ prowadzący sprawę nie ma obowiązku do każdorazowego informowania stron o danym dokumencie, który do niego wpływa. Stosownie do art. 10 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. RDOŚ w Krakowie wypełnił obowiązki wynikające z treści tego przepisu. Natomiast zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a. organizacja na prawach strony ma prawo wglądu w akta sprawy przez całe postępowanie oraz po jego zakończeniu, tym samym to od organizacji zależy, czy z tego uprawnienia skorzysta.

Ad 8

Nie jest zasadny zarzut Towarzystwa na rzecz Ziemi, że złożenie „obszernych” wyjaśnień do raportu 15 września 2023 r. powinno skutkować ponownym wystąpieniem do organów opiniujących oraz powtórzeniem udziału społeczeństwa w postępowaniu. Pokreślenia wymaga, że organy administracji publicznej, zgodnie z art. 7 k.p.a., stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, a stosownie do brzmienia art. 12 k.p.a., zobowiązane są działać w sprawie wnikliwie i szybko. Organ prowadzący postępowanie za każdym razem ocenia, czy złożony materiał dowodowy zawiera informacje, które wymagają ponownego wystąpienia do organów, które wydały opinie, co do warunków realizacji przedsięwzięcia, biorąc pod uwagę treść opinii oraz treść materiału dowodowego. Inwestor przy piśmie z 15 września 2023 r. złożył ponowne obliczenia emisji gazów i pyłów do powietrza w związku z uwagami złożonymi w ramach udziału społeczeństwa. Ponowne obliczenia zawierają analizę oddziaływania skumulowanego, które uzupełniono o źródła emisji niezorganizowanej z prac malarskich na terenie Elektrociepłowni Piaskówka w Tarnowie. Jednak analiza skumulowanego oddziaływania w zakresie emisji substancji do powietrza planowanej instalacji z instalacjami sąsiednimi była już wcześniej wykonana w raporcie. Pomimo ujęcia w obliczeniach dodatkowego źródła emisji z instalacji sąsiadującej, wyniki obliczeń nadal wskazują, że na etapie eksploatacji dotrzymane będą dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu zgodnie z rozporządzeniem w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz z rozporządzeniem w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Organ, które wydały opinie co do warunków realizacji przedsięwzięcia, nie wpisały w opiniach warunków odnoszących się do

emisji substancji do powietrza, które mogłyby ulec modyfikacji w wyniku złożonych dodatkowych obliczeń skumulowanych, a obliczenia nie wniosły nowych ustaleń.

Odnosząc się do konieczności powtórzenia udziału społeczeństwa, ze względu na braku wpływu złożonego materiału na wcześniejsze ustalenia dotyczące oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie było potrzeby powtarzania udziału społeczeństwa w postępowaniu. Należy zauważyć, że w tym przypadku ponowne wystąpienie do organów oraz ponowy udział społeczeństwa powodowałoby jedynie niepotrzebne wydłużenie postępowania, naruszające art. 12 k.p.a.

Ad 11

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego nieuznania przez RDOŚ w Krakowie złożonego przez Towarzystwo artykułu prasowego jako materiału dowodowego, należy wskazać, że organ prowadzi postępowanie w sprawie konkretnej instalacji. Owszem, zgodnie z art. 75 k.p.a., jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Jednak dowody te mają odnosić się do konkretnej sprawy, której dotyczy postępowanie. Artykuł złożony przez Towarzystwo nie dotyczy instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych z wykorzystaniem ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Tarnowie, dotyczy on ogólnie spalarni odpadów. Ponadto obszerny artykuł przedłożony przy piśmie Towarzystwa z 27 września 2023 r. napisany jest w języku angielskim. Natomiast, zgodnie z art. 27 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 4 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556) językiem urzędowym w Rzeczypospolitej Polskiej jest język polski. Podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Polski mają obowiązek dokonywać czynności urzędowych w języku polskim. Organ administracji powinien prowadzić w tym języku czynności ustne i prowadzić dokumentację postępowania. Biorąc powyższe pod uwagę, korespondencję w postępowaniu należy przedkładać w języku polskim.

Odnoszą się natomiast do załączonej do pisma z 16 listopada 2023 r. kartki przedstawiającej komentarze zamieszczone pod postem opublikowanym w mediach społecznościowych – komentarze i dyskusja prowadzona w mediach społecznościowych nie przedstawiają żadnych wartości merytorycznych w niniejszej sprawie. Zatem RDOŚ w Krakowie słusznie nie analizował w ramach postępowania artykułów prasowych i komentarzy z mediów społecznościowych.

Ad 12

Organ odwoławczy nie podziela zarzutów, że strony postępowania nie były prawidłowo informowane o toczącym się postępowaniu ze względu na nieczytelną stronę BIP RDOŚ w Krakowie. W postępowaniu jest poniżej 20 stron postępowania, dlatego są one zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej zgodnie z art. 39 k.p.a., poprzez doręczanie pism na adres do doręczeń elektronicznych oraz przesyłką rejestrowaną

(stan prawny na dzień wydania decyzji I instancji). Zatem czytelność strony BIP RDOŚ w Krakowie czy zmiana znaku sprawy (w 2023 r. w stosunku do znaku z 2017 r.) przez RDOŚ w Krakowie nie wpłynęły na prawidłowość informowania stron postępowania o czynnościach podejmowanych w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji.

Ad 13 i 16a

Jak już wcześniej wspomniano, planowana instalacja musi spełniać wymagania najlepszych dostępnych technik oraz dopuszczalnych poziomów emisji wskazanych w konkluzjach BAT w odniesieniu do spalania odpadów. Konkluzje BAT wskazują także sposób postępowania z żużlem powstającym jako odpad po spalaniu odpadów. W BAT 7 odniesiono się do monitoringu niespalonych substancji w żużlach, w BAT 14 zaproponowano techniki poprawiające efektywność spalania odpadów i zmniejszenie zawartości niespalonych odpadów, m.in. w żużlach, a w BAT 34 wskazano techniki, które należy zastosować w celu ograniczenia emisji do wody z systemu oczyszczania spalin lub magazynowania żużli. Pozostałe wymagania wskazane w konkluzjach BAT w odniesieniu do spalania odpadów odnoszą się do przetwarzania żużli, a w ramach planowanego przedsięwzięcia podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie planuje przetwarzania żużli. Konkluzje BAT w odniesieniu do spalania nie odnoszą się do emisji wodoru z magazynowania żużli ani do dopuszczalnych poziomów emisji wodoru, ani także do konieczności jego monitorowania. Nie odnoszą się także do emisji wodorotlenku glinu w ww. zakresach.

Należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zezwoleniem na prowadzenie działalności ani zezwoleniem wskazującym poziomy emisji i ostateczne rozwiązania z zakresu ochrony środowiska. Instalacja kogeneracji przed rozpoczęciem eksploatacji będzie musiała uzyskać pozwolenie zintegrowane, wydane przez Marszałka Województwa Małopolskiego i będzie to pozwolenie emisyjne. Marszałek opiniował planowane przedsięwzięcie w zakresie przyszłego pozwolenia zintegrowanego i spełniania wymogów wynikających z konkluzji BAT i zaopiniował je pozytywnie.

Należy wyjaśnić, że MPEC S.A. złożył do GDOŚ wniosek o udostępnienie pisma Towarzystwa z 7 października 2022 r., a następnie z własnej inicjatywy przedłożył do GDOŚ w odpowiedzi pismo z 14 listopada 2022 r., znak NDP.071.490.2022.LC, w którym przedstawił swoje stanowisko, odnosząc się do zagadnień emisji wodoru z procesu przetwarzania żużla.

Odnosząc się do żądań Towarzystwa przedstawionych w piśmie z 7 października 2022 r., należy wytłumaczyć, że planowaną inwestycję będzie realizował MPEC S.A. To MPEC S.A. decyduje o tym, jaką inwestycję planuje wybudować i eksploatować i jakie działania w ramach tej inwestycji będzie realizował. Inwestor nie planuje przetwarzania żużli na terenie przedsięwzięcia. Towarzystwo, jako organizacja na prawach strony postępowania, nie może wnosić w postępowaniu wszczętym na wniosek innego podmiotu o rozszerzenie zakresu przedsięwzięcia o węzeł do produkcji wodoru, wskazując do tego konkretną technologię produkcji wodoru. Również nie jest w mocy Towarzystwa ani także organu

prowadzącego postępowanie narzucać wnioskodawcy sposób postępowania z żużlami i do jakich celów ma je przekazywać.

W związku z zarzutem, iż RDOŚ w Krakowie nie odniósł się do powyższych kwestii samodzielnie, a jedynie przeniósł część informacji otrzymanych od podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, należy uznać, że odpowiedzi na zarzut udzielił GDOŚ, do którego Towarzystwo złożyło pismo z 7 października 2022 r.

W piśmie z 27 listopada 2023 r. MPEC S.A. powtórzył odpowiedź, którą przedstawił w piśmie z 16 listopada 2023 r. Towarzystwo ponownie sugerowało nałożenie w decyzji zobowiązania do prowadzenia na terenie instalacji węzła do frakcjonowania, waloryzacji i sezonowania żużli, czyli prowadzenia procesu przetwarzania, na co MPEC S.A. już odpowiadał w pismach. W związku z tym, że Towarzystwo powtórzyło żądanie rozszerzenia zakresu przedsięwzięcia o instalacje, których inwestor nie planuje realizować i których nie wskazał w we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, RDOŚ w Krakowie nie był obowiązany do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w tym zakresie czy przesłania odpowiedzi inwestora Towarzystwu. Organ administracji publicznej, prowadząc postępowanie, nie jest zobowiązany do każdorazowego informowania uczestników postępowania o wpłynięciu danego pisma w sprawie, ale – przed wydaniem decyzji – poinformowania o zebraniu całego materiału dowodowego i umożliwienia wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, co organ pierwszej instancji uczynił. Zatem zrzut dotyczący naruszenia art. 10 k.p.a. poprzez brak zawiadomienia o złożonym przez MPEC S.A. piśmie z 27 listopada 2023 r. jest niezasadny.

Ad 15a

Zarzut dotyczący naruszenia przepisów art. 79 ust. 1 w związku z art. 33 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d u.o.o.ś., poprzez zaniechanie *ogłoszenia o konsultacjach społecznych* w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty, jest bezpodstawny. Obwieszczenie o przystąpieniu do udziału społeczeństwa zamieszczone zostało w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie oraz na tablicy ogłoszeń w Wydziale Spraw Terenowych w Tarnowie. Ponadto obwieszczenie wywieszone zostało na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Tarnowie, na tablicy ogłoszeń MPEC S.A. w Tarnowie oraz na tablicy ogłoszeń zlokalizowanej na terenie miejsca realizacji przedsięwzięcia przy ul. Spokojnej w Tarnowie.

Ad 15b

Organ odwoławczy nie podziela zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś., poprzez podanie do publicznej wiadomości nazwy przedsięwzięcia wprowadzającej w błąd co do przedmiotu postępowania. Według Towarzystwa organ pierwszej instancji, zawiadamiając o udziale społeczeństwa w postępowaniu, wpisał nazwę przedsięwzięcia, z której nie wynika, że planowana przedsięwzięcie polega na budowie spalarni. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że Towarzystwo przywołało niewłaściwy przepis, bowiem zarzut Towarzystwa dotyczy art. 33 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś, z którego wynika, że przed wydaniem i zmianą decyzji

wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie. W obwieszczeniu z 19 lipca 2023 r. RDOŚ w Krakowie wpisał nazwę przedsięwzięcia podaną we wniosku, którą organy posługiwały się prowadząc postępowanie od 2017 r. Nazwa ta brzmi: „Budowa instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych z wykorzystaniem ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Tarnowie”. Jeśli Towarzystwo podniosło ten zarzut ze względu na to, że w nazwie nie występuje słowo spalarnia, to należy podkreślić, że z nazwy przedsięwzięcia wynika, że jest to instalacja, w której w celu produkcji ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej przetwarzane będą odpady komunalne. Zatem nazwa przedsięwzięcia wskazuje, że instalacja jest związana z przetwarzaniem odpadów i jest stosowana niezmiennie od czasu złożenia wniosku przez inwestora, tj. od stycznia 2017 r.

Ad 15c

Organ odwoławczy nie podziela zarzutów dotyczących naruszenia art. 80 ust. 1 pkt 2 i 3 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 6, art. 74 ust. 3a pkt 2 u.o.o.ś. oraz art. 115 p.o.ś., poprzez zaniechanie określenia przewidywanego poziomu hałasu na granicy działek zabudowanych budynkami mieszkalnymi przy ul. Stalowej. Towarzystwo przywołuje § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej r.d.p.h.ś., i wskazuje, że dopuszczalne poziomy hałasu określone zostały dla terenów przeznaczonych pod określone funkcje, a nie dla budynków.

Sposób wykonania pomiarów i obliczeń emisji hałasu do środowiska uregulowany został w załączniku nr 7 do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2023 r. poz. 1706). W załączniku nr 7 opisana została metodyka referencyjna wykonywania pomiarów hałasu w środowisku pochodzącego z instalacji lub urządzeń, z wyjątkiem hałasu impulsowego. W punkcie A. „Wprowadzenie” napisano m.in., że wartość równoważnego poziomu dźwięku A wyznacza się metodą obliczeniową w sytuacji, gdy w danych warunkach nie można uzyskać wyniku za pomocą pomiarów bezpośrednich. W punkcie B metodyki wskazano kryteria lokalizacji punktów pomiarowych. Zgodnie z zapisem punktu B.2 podpunkt 2 metodyki – punkty pomiarowe należy lokalizować na terenach objętych ochroną przed hałasem w ten sposób, aby przeprowadzone w nich pomiary pozwoliły na ustalenie miejsca o największym oddziaływaniu źródeł hałasu, których pomiary dotyczą, z uwzględnieniem poniższych reguł: na terenie zabudowanym punkty pomiarowe lokalizuje się:

- a) przy elewacji budynków objętych ochroną przed hałasem w związku z wypełnianiem funkcji, dla których realizacji teren został objęty ochroną przed hałasem, w odległości 0,5–2 m od elewacji tych budynków:

- w świetle okna kondygnacji eksponowanej na hałas; podczas pomiarów hałasu okno w miarę możliwości powinno być otwarte, choć dopuszcza się wykonanie pomiarów przy oknie zamkniętym; dopuszcza się uchylenie okna w ten sposób, aby możliwe było przeprowadzenie przez nie wysięgnika i kabli łączących mikrofony pomiarowe z przyrządami pomiarowymi znajdującymi się w pomieszczeniu,
 - na wysokości $4\text{ m} \pm 0,2\text{ m}$ nad powierzchnią terenu, gdy nie ma możliwości wykonania pomiarów hałasu w świetle okna na danej kondygnacji,
- b) na terenach otaczających budynki, o których mowa w lit. a, na wysokości $4\text{ m} \pm 0,2\text{ m}$ nad powierzchnią terenu.

Odnosząc to do planowanego przedsięwzięcia, należy wskazać, że otoczenie terenu jego realizacji stanowią:

- od północy ul. Stalowa i tereny niezagospodarowane,
- od północnego wschodu i wschodu tereny niskiej zabudowy mieszkaniowej przy ul. Stalowej i ul. Spokojnej,
- od południa ul. Spokojna, dalej tereny produkcyjne, składowe i usługowe,
- od zachodu Elektrociepłownia Piaskówka,
- od północnego zachodu tereny produkcyjne, składowe i usługowe.

Najbliższymi terenami, dla których zgodnie z załącznikiem 1 do r.d.p.h.ś. ustalono dopuszczalne poziomy hałasu są:

- a) w kierunku wschodnim i północno-wschodnim :
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Stalowej 18A-18B, dz. nr 142/15, przy ul. Stalowej 18E-18F, dz. nr 143/4, przy ul. Stalowej 20-20A, dz. nr 152/6, 152/8, w odległości ok. 60-70 m od granicy terenu przedsięwzięcia,
 - dalsze tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Stalowej, w odległości 100 m i dalej od granicy terenu przedsięwzięcia,
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Spokojnej 59-59C, w odległości ok. 150 m od granicy terenu przedsięwzięcia,
- b) w kierunku północno-wschodnim tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Szklanej, ul. Skrytej i ul. Olchowej, w odległości 280 m i dalej od granicy terenu przedsięwzięcia,
- c) w kierunku południowo-zachodnim:
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Piaskowej, w odległości powyżej 500 m od granicy terenu przedsięwzięcia,
 - teren rekreacyjno-wypoczynkowy Park Piaskówka, w odległości ok. 300 m od granicy terenu przedsięwzięcia.

Zgodnie z tabelą 1 załącznika do r.d.p.h.ś. dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynoszą 50 dB w porze dnia, zaś 40 dB w porze nocy.

Przedstawione w raporcie obliczenia poziomów emisji hałasu na elewacjach najbliższych znajdujących się budynków wyniosły w porze dnia:

- 1) na etapie budowy planowanego przedsięwzięcia przy ul. Stalowej 18A-18B – 47,3 dB, przy ul. Stalowej 18E-18F – 47,8 dB, przy ul. Stalowej 20-20A – 48,7dB;
- 2) na etapie eksploatacji przy ul. Stalowej 18A-18B – 44,0 dB, przy ul. Stalowej 18E-18F – 44,0 dB, przy ul. Stalowej 20-20A – 44,7 dB;
- 3) na etapie likwidacji przy ul. Stalowej 18A-18B – 46,5 dB, przy ul. Stalowej 18E-18F – 46,9 dB, przy ul. Stalowej 20-20A – 47,7 dB.

W porze nocy poziomy emisji hałasu obliczone zostały na elewacjach budynków jedynie na etapie eksploatacji, ponieważ prace na etapie budowy i likwidacji odbywać się będą jedynie w porze dnia. Poziom emisji hałasu na elewacjach najbliższej położonej zabudowy mieszkaniowej wynosi: przy ul. Stalowej 18A-18B – 43,1 dB, przy ul. Stalowej 18E-18F – 33,8 dB, przy ul. Stalowej 20-20A – 35,3 dB.

Zatem obliczone w raporcie poziomy emisji hałasu na najbliższych położonych od przedsięwzięcia terenach, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku nie przekraczają 50 dB w porze dnia oraz 40 dB w porze nocy.

Odnosząc się do wskazanego w odwołaniu prawdopodobieństwa przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na granicach nieruchomości mieszkalnych przy ul. Stalowej, stanowiącego przesłankę do uznania właścicieli nieruchomości za strony postępowania, należy zauważyć, że obliczenia hałasu zostały wykonane zgodnie z metodyką opisaną w załączniku nr 7 do rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji, a wyniki obliczeń emisji hałasu wskazują, że poziomy hałasu wskazane w r.d.p.h.ś. na terenach chronionych akustycznie będą dotrzymane. W raporcie wykonano obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku z planowanej instalacji na etapie budowy, eksploatacji oraz likwidacji, lokalizując punkty pomiarowe na najbliższych położonych terenach podlegających ochronie przed hałasem, tj. przy elewacjach budynków mieszkaniowych przy ul. Stalowej 18A-18B, ul. Stalowej 18E-18F oraz ul. Stalowej 20-20A, ponieważ przy elewacjach tych budynków należy spodziewać się najwyższych poziomów emisji hałasu z terenu inwestycji. Przy dalej położonych budynkach poziom ten będzie odpowiednio niższy, ponieważ natężenie dźwięku jest odwrotnie proporcjonalne do kwadratu odległości od źródła dźwięku. Nowa zabudowa przy ul. Stalowej to duże budynki jednorodzinne, dookoła których powierzchnia działki jest niewielka. Jest to zabudowa bliźniacza, która zajmuje znaczne powierzchnie działek, na których została pobudowana i różnice w obliczeniach emisji hałasu pomiędzy punktem przy elewacji z punktem na granicy, jeśli by były, to niewielkie, a tym samym nie wpłynęłyby na ostateczne wyniki pomiarów.

Obliczenia emisji hałasu do środowiska przeprowadzono w raporcie z uwzględnieniem skumulowanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, sąsiadującej z nim Elektrociepłowni Piaskówka oraz zakładów funkcjonujących w sąsiedztwie:

- Wytwórni Betonu Tarnów, ul. Spokojna 6, firmy Contractor Sp. z o.o.,

- Myjni Cystern i Silosów Samochodowych Tarnów, ul. Stalowa 29 należąca do Silo-Trans Szarkowicz Sp. z o.o.,
- Betoniarni Tarnów ul. Szklana 1 oraz PW Eltar Sp. z o.o.

Ponadto w celu ograniczenia uciążliwości związanych z emisją hałasu z planowanego przedsięwzięcia na etapie budowy w decyzji nałożone zostały warunki w punktach: II.1 decyzji RDOŚ w Krakowie – dotyczący prowadzenia prac budowlanych w porze dnia, II.2 decyzji RDOŚ w Krakowie – dotyczący lokalizacji zaplecza budowy w jak największej odległości od najbliższej zabudowy mieszkaniowej (punkt 1 niniejszej decyzji), II.9 lit. a decyzji RDOŚ w Krakowie – dotyczący wyłączania silników niepracujących maszyn i pojazdów (punkt 8 niniejszej decyzji). Na etapie eksploatacji nałożono natomiast następujące warunki mające na celu ograniczenie emisji hałasu do środowiska: punkty III.1.1, III.1.2 decyzji RDOŚ w Krakowie – dotyczące zamykania bram hali rozładunku odpadów oraz hali bunkra odpadów (punkt 15 niniejszej decyzji), punkt III.17 decyzji RDOŚ w Krakowie (zreformowany w punkcie 19 niniejszej decyzji) oraz punkty III.15, III.16 decyzji RDOŚ w Krakowie, w których wskazane zostały dopuszczalne poziomy mocy akustycznych urządzeń zaplanowanych do zastosowania, punkty III.18 i III.19 decyzji RDOŚ w Krakowie, w których wskazano wymagania dotyczące izolacyjności przegród budowlanych budynków. Urządzenia, dla których w warunkach tej decyzji oraz w decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r. wskazano równoważne poziomy mocy akustycznej: wentylatory spalin, wentylator dachowy maszynowni, wentylacja magazynu pre-RDF, przenośnik żużła będą funkcjonowały w obudowie. W punkcie IV decyzji RDOŚ w Krakowie nałożył obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. W związku z tym warunki dotyczące ograniczenia emisji hałasu do środowiska z planowanej instalacji mogą zostać doprecyzowane na etapie uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Ad 15d

Zarzut dotyczący naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i lit. b u.o.o.ś., poprzez wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia dla instalacji odzysku pomimo braku wyliczeń prognozowanej efektywności energetycznej planowanej spalarni, jest bezpodstawny. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zostało uwarunkowane progiem efektywności energetycznej planowanej do realizacji instalacji. Stosownie do § 2 pkt 46 r.o.o.ś przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko są instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, ze zm.) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji. Wydajność planowanej instalacji przekroczy próg 100 Mg dziennie wskazany w r.o.o.ś dla przedsięwzięć

mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Dlatego na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś. przedmiotowe przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zagadnienie efektywności energetycznej nie jest zagadnieniem rozpatrywanym w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się natomiast do zarzutu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji unieszkodliwiania odpadów, które nadają się do odzysku, GDOŚ wyjaśnia, że do planowanej instalacji będą trafiały odpady komunalne, które zostaną uprzednio poddane procesom odzysku i będą stanowiły pozostałości po tym procesie. Będą to następujące rodzaje odpadów: preRDF – odpady o kodzie 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11 i RDF — odpady o kodzie 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne). Na stronie 10 raportu z 2017 r. napisano, że źródłem odpadów, które będą trafiały do instalacji, będą: pozostałości z sortowania odpadów zmieszanych (obecnie jest obowiązek selektywnego zbierania odpadów komunalnych), pozostałości z sortowania odpadów wielkogabarytowych, pozostałości z sortowania odpadów zebranych selektywnie. Stosownie do art. 158 ust. 2a ustawy o odpadach zakazuje się przekazywania do termicznego przekształcania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, **z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych**, jeżeli w tym przypadku termiczne przekształcanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami. Zatem zarzut Towarzystwa należy uznać za niezasadny.

Ad 15e

Towarzystwo zaskarżonej decyzji zarzuca naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i lit. c u.o.o.ś., poprzez zaniechanie ustalenia istotnych warunków korzystania ze środowiska dotyczących zastosowania śluzu lub bram szybkobieżnych na wjeździe do hali magazynowania odpadów w celu minimalizacji uciążliwości odorowych. GDOŚ w punkcie 15 decyzji nałożył na inwestora obowiązek uwzględnienia w projekcie budowlanym wyposażenia hali wyładunkowej w zamykane bramy i prowadzenie rozładunku w hali bunkra przy zamkniętych bramach hali wyładunkowej (lit. a) oraz wyposażenie bunkra, w którym są magazynowane odpady, w bramy żaluzjowe, które mają być zamykane po rozładowaniu odpadów do hali bunkra (lit. b). Wyposażenie hali bunkra w bramy żaluzjowe zostało opisane na stronie 6 w uzupełnieniu raportu z 2022 r. Zatem GDOŚ zreformował powyższe zapisy decyzji RDOŚ w Krakowie w celu ograniczenia uciążliwości zapachowych, co jest zgodne z sugestiami Towarzystwa.

Ad 16b

Odnosząc się do obrazu przepisów postępowania w zakresie art. 108 § 1 k.p.a., poprzez nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności pomimo braku przesłanek, wskazać

należy, że: *Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu I instancji ma charakter czasowy i jest ściśle związane z decyzją nieostateczną, odnosi bowiem swój skutek wyłącznie do czasu rozpoznania - przez organ drugiej instancji - odwołania i zakończenia postępowania wydaniem decyzji ostatecznej* (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 8 stycznia 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 552/20). W momencie wydania decyzji odwoławczej decyzja organu pierwszej instancji staje się wykonalna, a nadany rygor natychmiastowej wykonalności wygasa. Z powyższych względów GDOŚ nie orzekł w zakresie nadania decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r. rygoru natychmiastowej wykonalności, bowiem kwestia ta stała się bezprzedmiotowa z dniem wydania niniejszej decyzji.

Pozostałe zarzuty dotyczące ułożenia dokumentów w aktach sprawy, braku stałej sygnatury sprawy, braku jednolitej wersji raportu nie są kwestiami, które mają wpływ na rozstrzygnięcie sprawy przez organ prowadzący postępowanie. Odnosząc się natomiast do metryki sprawy, rzeczywiście nie była ona dołączona do akt sprawy przesłanych przez RDOŚ w Krakowie do GDOŚ. Nie oznacza to jednak, że metryka nie była prowadzona. Metryka sprawy tworzona jest m.in. w systemie elektronicznym, w którym rejestrowane są sprawy prowadzone przez dany organ. Ponadto dodatkowe metryki prowadzone są przez pracowników w komputerach, jako dokumenty elektronicznie, a nie pisane ręcznie w aktach sprawy. W związku z tym metrykę często dołącza się do akt dopiero po zakończeniu postępowania, końcowym jej wypełnieniu i wydrukowaniu. RDOŚ w Krakowie uzupełnił akta sprawy o metrykę sprawy.

Obowiązek założenia metryki w aktach sprawy i prowadzenia jej na bieżąco wynika z art. 66 k.p.a. W treści metryki nie uwzględnia się jednak wszystkich dokumentów (np. wpływających do organu), uwzględnia się w niej czynności wykonywane przez pracowników w postępowaniu administracyjnym. Zgodnie z art. 66 § 2 k.p.a. w treści metryki sprawy wskazuje się wszystkie osoby, które uczestniczyły w podejmowaniu czynności w postępowaniu administracyjnym oraz określa się wszystkie podejmowane przez te osoby czynności wraz z odpowiednim odesłaniem do dokumentów określających te czynności. Zatem brak metryki nie może być powodem utrudniającym lub uniemożliwiającym zapoznanie się z aktami sprawy. Metryka wskazuje bowiem kto brał udział w postępowaniu i w jakim zakresie, nie jest natomiast spisem treści akt sprawy, ani dokładnym odwzorowaniem akt sprawy.

Odnosząc się do zarzutu nieprzedłożenia ujednoliconej wersji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i żądania jego przedłożenia, wskazać należy, że przepisy u.o.o.ś. nie nakładają na inwestora obowiązku przedłożenia ujednoliconej wersji raportu. Z tego też względu ani RDOŚ w Krakowie, ani GDOŚ nie mieli podstawy prawnej do wezwania inwestora o jego przedłożenie.

W toku prowadzonego postępowania odwoławczego Towarzystwo wniosło o wezwanie inwestora do uzupełniania raportu o informacje na temat:

- a) planowanego postępowania ze znajdującymi się w żużlu niedopałami z tworzyw sztucznych i glinu;
- b) przeciwdziałania zagrożeniom związanym z występowaniem niedopałów w pozostałościach ze spalania odpadów.

GDOŚ uwzględnił wniosek Towarzystwa i wzywając do uzupełnienia raportu w piśmie z 12 lipca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.10, wezwał inwestora m.in. o ww. kwestie. MPEC S.A. w piśmie z 12 września 2024 r. odpowiedział, że do spalania w instalacji będą przyjmowane odpady po segregacji, zatem nie będzie w nich odpadów metali. Natomiast odpady z tworzywa sztucznego są materiałem palnym, więc nie przewiduje się powstawania niedopałów z tworzyw sztucznych. Z informacji przedstawionych na str. 8 raportu z 2022 r. wynika, że temperatura spalin w kotle parowym z paleniskiem rusztowym jest nie mniejsza niż 850°C i nie większa niż 1000°C, a w takiej temperaturze spalaniu ulegają nie tylko tworzywa sztuczne, ale też dioksyny i furany powstające podczas procesu spalania. Metale i niedopały, które ewentualnie znajdują się w odpadach żużlu, będą wydzielane z tego odpadu w zakładach, które będą się zajmowały przetwarzaniem tego odpadu. Przetwarzanie żużli nie będzie prowadzone na terenie instalacji.

Podsumowując powyższe, odniesienie się do zarzutów GDOŚ wskazuje, że uwagi i zarzuty zawarte w odwołaniach nie zostały poparte żadnymi dowodami, które mogłyby wskazywać na znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych. Tym samym skarżący nie zdołali podważyć ustaleń zawartych w raporcie i jego uzupełnieniach.

GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego przeprowadził postępowanie wyjaśniające, dwukrotnie wzywając inwestora do złożenia uzupełnienia do raportu (pismami z 12 lipca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.2024.SP.10, oraz 7 października 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.2024.SP.17). Inwestor złożył uzupełnienia do raportu przy pismach z 12 września 2024 r., znak NDP.071.324.2024.JK, oraz 15 października 2024 r., znak: NDP.071.356.2024.JK. GDOŚ ocenił zakres uzupełnienia w odniesieniu do treści opinii wydanych przez organy opiniujące, tj. PPIS w Tarnowie oraz Marszałka Województwa Małopolskiego. Według organu drugiej instancji, ze względu na niewielki zakres uzupełnienia raportu i treść opinii ww. organów, nie jest zasadne wystąpienie do organów opiniujących, zgodnie z art. 77 u.o.o.ś., ani ponowne zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Krakowie zapewnił społeczeństwu udział w postępowaniu, zgodnie z art. 79 ust. 1 u.o.o.ś. i na zasadach określonych w rozdziale 2 „Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji” tej ustawy. Obwieszczeniem z 19 lipca 2023 r., znak: ST-I.420.2.2023.JI, organ pierwszej instancji zawiadomił społeczeństwo m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Spółceństwo miało możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy w okresie 30 dni (od 24 lipca 2023 r. do 22 sierpnia 2023 r.). Obwieszczenie o przystąpieniu do udziału społeczeństwa zamieszczone zostało w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie oraz wywieszone zostało na tablicy ogłoszeń w Wydziale Spraw Terenowych w Tarnowie. Ponadto obwieszczenie wywieszone zostało na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Tarnowie, na tablicy ogłoszeń MPEC S.A. w Tarnowie oraz na tablicy ogłoszeń zlokalizowanej na terenie miejsca realizacji przedsięwzięcia przy ul. Spokojnej w Tarnowie. W uzasadnieniu decyzji RDOŚ w Krakowie na stronach 11 oraz 14 zawarł informacje o przeprowadzonym udziale społeczeństwa w postępowaniu, a także odniósł się do wniesionych w toku udziału społeczeństwa uwag i wniosków.

Uwagi, które wpłynęły do organu pierwszej instancji, złożył 17 sierpnia 2023 r. [REDAKT], który wskazał, że składa uwagi jako zarządca Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Stalowej 18A-18K w Tarnowie. [REDAKT] wniósł następujące uwagi:

- 1) przedłożył opracowanie pt.: „Opinia naukowa o raporcie środowiskowym dla spalarni odpadów w Tarnowie” z 30 czerwca 2023 r. autorstwa dr hab. chemii [REDAKT] [REDAKT] oraz wniósł o ponowne przeprowadzenie obliczeń emisji substancji do powietrza z planowanej instalacji. GDOŚ do powyższych kwestii odniósł się już w treści niniejszej decyzji.
- 2) wskazał, że należy uzasadnić, na jakiej podstawie wydana została decyzja Prezydenta Miasta Tarnowa o warunkach zabudowy dla planowanej instalacji, zamiast decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Odnosząc się do powyższego, wskazać należy, że decyzje Prezydenta Miasta Tarnowa wydawane są w odrębnych postępowaniach administracyjnych, kwestia ich prawidłowości wykracza poza przedmiot postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co więcej, nie mają wpływ na rozstrzygnięcie podjęte tą decyzją;

- 3) wniósł o *wykazanie prawidłowych odległości inwestycji m.in. od zabudowań* w raporcie oraz wskazał, że odległości powinny być mierzone od granicy działki inwestycyjnej do granicy działki podmiotu, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości, np. odległość działki należącej do Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Stalowej 18A-18K wynosi ok. 32 m, a nie 70 m, jak podano w raporcie.

Przepisy u.o.o.ś. nie regulują sposobu mierzenia ani podawania odległości planowanego przedsięwzięcia do działek sąsiednich. Z raportu oraz z jego uzupełnień wynika, że:

- budynki mieszkalne jednorodzinne przy ul. Stalowej 18A-18B, dz. nr 142/15 oraz przy ul. Stalowej 18E-18F, dz. nr 143/4 są w odległości ok. 70 m od granicy terenu przedsięwzięcia – strona 33 uzupełnienia do raportu z 2022 r.;
- budynki mieszkalne jednorodzinne przy ul. Stalowej 18A-18B, dz. nr 142/15, przy ul. Stalowej 18E-18F, dz. nr 143/4, przy ul. Stalowej 20-20A, dz. nr 152/6, 152/8 są w odległości ok. 60-70 m od granicy terenu przedsięwzięcia – strona 4 załącznika

4 do pisma z 6 czerwca 2024 r., znak: NDP.071.192.2023.MF, przy którym złożono aktualizację do raportu m.in. w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny.

Zatem w raporcie podano odległość najbliższej zabudowy od granicy działek, na których zaplanowano przedsięwzięcie (granicy działek inwestycyjnych). Jednak najistotniejszą sprawą w analizie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest sposób obliczania i podawania odległości m.in. od najbliższej zabudowy, ale to, czy emisje z planowanego przedsięwzięcia powodują przekroczenia standardów jakości środowiska wynikających z obowiązujących przepisów. Analiza oddziaływań planowanego przedsięwzięcia przedstawiona w raporcie oraz jego uzupełnieniach wskazuje, że planowana instalacja kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych nie powoduje przekroczeń standardów jakości środowiska na etapach budowy, eksploatacji i likwidacji na terenach najbliższej zabudowy mieszkaniowej, w tym przy ul. Stalowej 18A-18K oraz przy ul. Stalowej 20-20C w Tarnowie;

- 4) konieczność aktualizacji raportu o informacje o zabudowie zlokalizowanej przy ul. Stalowej 20-20C.

Uzupełnienie do raportu złożone przez inwestora przy piśmie z 6 czerwca 2023 r. oraz wszystkie późniejsze uzupełnienia z 15 września 2023 r., 12 września 2024 r. oraz 15 października 2024 r. obejmują zabudowę mieszkaniową jednorodzinną przy ul. Stalowej 20-20C w Tarnowie. To oznacza że w raporcie przeanalizowano oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na zabudowę mieszkaniową przy ul. Stalowej 20-20C w Tarnowie zarówno w zakresie emisji hałasu do środowiska, jak i emisji gazów i pyłów do powietrza;

- 5) konieczność przedłożenie kompletnej i aktualnej metryki akt sprawy.

Metryka znajduje się w aktach sprawy prowadzonej przez RDOŚ w Krakowie. Przy czym należy zaznaczyć, że nie jest ona dokumentem udostępnianym społeczeństwu w ramach udziału społeczeństwa;

- 6) konieczność wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy zapisem w raporcie, a podaną do publicznej wiadomości informacją w artykule z 4 sierpnia 2023 r. w Gazecie Krakowskiej, z której wynika, że dziennie do spalarni będzie przyjeżdżać nie więcej niż 9 samochodów z odpadami.

Na stronie 149 raportu z 2017 r. napisano, że ilość odpadów przywożona w ciągu doby do instalacji będzie wynosiła ok. 128 Mg/dobę samochodami o tonażu od 16 do 30 Mg. Przeliczając ilość odpadów przewidzianych do unieszkodliwienia w ciągu doby na tonaż pojazdów wychodzi od 4 do 8 pojazdów na dobę, w zależności od pojemności tych pojazdów. Jeżeli zatem Prezydent Miasta Tarnowa podał informację, że do instalacji przyjedzie maksymalnie 9 pojazdów dziennie z odpadami, to jest to zgodne z informacjami podanymi w raporcie.

W postępowaniu na prawach strony bierze udział Prokurator Okręgowy w Tarnowie, który na podstawie art. 183 § 1 k.p.a. zgłosił swój udział w postępowaniu pismem z 13 lutego 2024 r., sygn. akt 3019-4.Pa.1.2024.

27 marca 2024 r. Ministerstwo Klimatu i Środowiska przekazało do GDOŚ pismo z 16 stycznia 2024 r. Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Stalowej 18A-18K oraz Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Stalowej 20-20C o podjęcie kontroli w sprawie „Budowy instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych z wykorzystaniem ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Tarnowie”. W piśmie wskazano, że RDOŚ w Krakowie wydał dla tego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach z 29 grudnia 2023 r. W trakcie prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydent Miasta Tarnowa wydał decyzje o warunkach zabudowy na budowę budynków mieszkalnych w rejonie ul. Stalowej, a następnie zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę dla tych budynków. Według mieszkańców Prezydent Miasta Tarnowa w ww. decyzjach nie uwzględnił, że toczy się postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Wg mieszkańców budowa spalarni odpadów tak blisko miejsc zamieszkania i obszarów rekreacyjnych stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańców. Odległość planowanej spalarni od linii zabudowy wynosi ok. 30 metrów.

Ponadto w piśmie wskazano, że RDOŚ w Krakowie nie uznał za strony postępowania wspólnoty mieszkaniowej ani jej poszczególnych mieszkańców. Następnie we wniosku zostały przytoczone argumenty przeciwko planowanej instalacji:

- a) spalarnie nie są technologiami przyjaznymi środowisku i powinny być rozważane jako końcowy element systemu gospodarki odpadami i być realizowane wówczas, gdy wyczerpane zostaną wszystkie inne możliwości zagospodarowania odpadów; według mieszkańców odpady korzystniej jest unieszkodliwiać poprzez składowanie niż poprzez spalanie;
- b) realizacja spalarni odpadów i środki pieniężne potrzebne do ich realizacji przyczyniają się do niewłaściwej skali działań w zakresie inwestycji niezbędnych do osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu;
- c) pomijalną kwestią jest wpływ spalarni na klimat. Spalanie odpadów z tworzyw sztucznych powoduje emisję CO₂ porównywalną lub większą od emisji podczas spalania węgla,
- d) spalanie odpadów powoduje emisje metali ciężkich i trwałych związków organicznych wyższe niż w przypadku spalania innych paliw.

W piśmie wskazano również, że zdaniem mieszkańców mogło dojść do nacisków ze strony inwestora *na treść wydanej decyzji środowiskowej*, ponieważ z wypowiedzi Prezesa MPEC S.A. wynika, że aby otrzymać dofinansowanie decyzja organu pierwszej instancji musiała mieć nadany rygor natychmiastowej wykonalności, a RDOŚ w Krakowie naruszył szereg przepisów prawa nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, nie patrząc na

fakt, że postępowanie jest prowadzone od 2017 r. i sprawa była już poddawana kontroli sądownoadministracyjnej.

GDOŚ pismem z 17 kwietnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.2.2024.SP.4, wezwał do uzupełnienia braków formalnych wniosku m.in. przez wskazanie, czy wniosek składany jest przez wspólnoty mieszkaniowe: „Wspólnotę Mieszkaniową przy ulicy Stalowej 18A-18K” oraz „Wspólnotę Mieszkaniową przy ulicy Stalowej 20-20C”, czy przez poszczególnych właścicieli nieruchomości. Pismami z 7 maja 2024 r. o takiej samej treści, odpowiedzieli mieszkańcy poszczególnych lokali, tj. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]. Ww. osoby napisały, że występują we własnym imieniu, podtrzymują wniosek z 16 stycznia 2024 r. i wnoszą o podjęcie kontroli w sprawie budowy instalacji. Organ drugiej instancji pismem z 23 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.2.2024.SP.8, udzielił odpowiedzi ww. mieszkańcom ul. Stalowej w Tarnowie.

Opowiadając na kwestię nieuwzględnienia przez Prezydenta Miasta Tranowa planów budowy spalarni przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy oraz pozwoleń na budowę budynków jednorodzinnych przy ul. Stalowej, należy wskazać, że organ ten z pewnością dysponuje wiedzą, że w niewielkiej odległości od tych budynków funkcjonuje ciepłownia, a także że na jej terenie planowana jest budowa spalarni odpadów. Prezydent Miasta Tarnowa posiada większość, bo 56,11% udziałów w spółce MPEC S.A., więc to Prezydent planuje budowę instalacji kogeneracji do produkcji energii z przetworzonych odpadów komunalnych, a zatem wydając pozwolenia na budowę dla budynków przy u. Stalowej posiadał o niej wiedzę.

Odnosząc się do braku uznania ww. osób za strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, GDOŚ wyjaśnia, że wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia wpłynął do RDOŚ w Krakowie 26 stycznia 2017 r. Zatem w tej sprawie nie mają zastosowania przepisy art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. dotyczące kręgu stron postępowania prowadzącego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. został wprowadzony na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, ze zm.), dalej p.w., który wszedł w życie 1 stycznia 2018 r. Natomiast zgodnie z art. 545 p.w. do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepisy obowiązujące przed 1 stycznia 2018 r. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowym przypadku, a zatem krąg stron niniejszego postępowania należy określić w oparciu o przepis art. 28 k.p.a., wg którego stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 8 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 259/10, wskazuje, że linia orzecnicza dotycząca wykładni tego przepisu jest: *jednolita, utrwalona i prowadzi do wniosku, że stroną postępowania administracyjnego może być wyłącznie podmiot, który wykaże swój interes*

prawny w rozstrzygnięciu konkretnej sprawy. Ponadto sąd ten zauważa, że: pojęcie interesu prawnego może być rozumiane wyłącznie jako obiektywna, czyli rzeczywiście istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Interes ten musi być osobisty, własny, indywidualny i konkretny, dający się obiektywnie stwierdzić oraz aktualny, a nie ewentualny. Musi zatem rzeczywiście istnieć w dacie stosowania danych norm prawa administracyjnego.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stronami postępowania są co do zasady podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia oraz właściciele i użytkownicy wieczyści nieruchomości, na których realizowane jest przedsięwzięcie, oraz nieruchomości położonych bezpośrednio w ich sąsiedztwie, a także nieruchomości, na które rozciąga się zasięg jego oddziaływania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt: II OSK 1627/10). Interesu prawnego statuującego przymiot strony postępowania nie można jednakże wyprowadzać z jakiegokolwiek oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tylko z takiego oddziaływania, które w zależności od rodzaju, charakteru, wielkości, miejsca zaistnienia i sytuacji może naruszać prawa rzeczowe (prawa do korzystania z nieruchomości) determinujące posiadanie przymiotu strony w postępowaniu. *Oznacza to, że przymioty strony w postępowaniu administracyjnym będą posiadały tylko te podmioty, w których prawa wynikające z dotychczasowego sposobu zagospodarowania nieruchomości, planu zagospodarowania przestrzennego lub innych przepisów prawa ewentualnie będą godziły oddziaływania powstałe na skutek realizacji przedsięwzięcia wymagającego określenia środowiskowych uwarunkowań jego realizacji. Jeżeli zatem oddziaływania będą występowały powyżej lub poniżej zakresu wykonywania praw rzeczowych, to podmiotowi, który je realizuje, uprawnienia strony nie będą przysługiwały. Natomiast jeżeli planowane przedsięwzięcie będzie źródłem oddziaływań ingerujących w prawa rzeczowe, to podmiot, któremu one przysługują, będzie miał przymioty strony (K. Gruszecki, Ustawa ooś. Komentarz, System Informacji Prawnej LEX 2009, teza 5 do art. 73 ustawy).*

Zagadnienia dot. odległości zabudowań przy ul. Stalowej od planowanego przedsięwzięcia oraz oddziaływania przedsięwzięcia na tą zabudowę zostały także zgłoszone jako uwagi na etapie udziału społeczeństwa i GDOŚ odniósł się do tych zagadnień odpowiadając na uwagi zgłoszone w ramach udziału społeczeństwa.

Do nadania przez RDOŚ w Krakowie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji z 29 grudnia 2023 r. GDOŚ również odniósł się już w treści niniejszej decyzji. Fakt, że sprawa jest prowadzona od 2017 r. i była już rozpatrywana przez sądy nie ma znaczenia dla nadania bądź nie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

W zakresie rozważań mieszkańców na temat rozwiązań dotyczących gospodarki odpadami na terenie miasta Tarnowa, mniejszego oddziaływania na klimat składowiska odpadów niż spalarni odpadów oraz sposobu gospodarowania środkami finansowymi, należy wyjaśnić, że są to kwestie do rozważania na szczeblu lokalnym, na którym podejmowane są przez gminę decyzje dotyczące sposobów prowadzenia gospodarki odpadami. Organy

wydające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach są związane wnioskiem o wydanie decyzji złożonym przez inwestora. To, czy w gminie wybudowane zostanie składowisko odpadów, czy spalarnia odpadów nie jest zależne ani od RDOŚ w Krakowie, ani od GDOŚ. Organowi drugiej instancji nie jest znane zdanie większości mieszkańców Tarnowa, bowiem uwagi w trakcie udziału społeczeństwa zostały złożone przez jedną osobę, która napisała, że reprezentuje dwie wspólnoty mieszkaniowe, jednak brak akceptacji społecznej dla przedsięwzięcia nie może przesądzać o odmowie wydania bądź o uchyleniu decyzji. Biorąc pod uwagę specyfikę zakładów unieszkodliwiających odpady i ich potencjalne oddziaływanie, tego rodzaju inwestycja może budzić wątpliwości lokalnej społeczności i nie zyskać pełnej akceptacji społecznej. Jednakże nie wszystkie żądania, leżące w interesie danej społeczności lokalnej, mogą być uznane za słuszne. W przypadku budowy instalacji termicznego unieszkodliwiania odpadów wprowadzenie zmiany lokalizacji przedsięwzięcia często nie stanowi o wykluczeniu danego oddziaływania, lecz o przeniesieniu konfliktu w inne miejsce. W takiej sytuacji szczególnie ważne jest pogodzenie często sprzecznych interesów stron i lokalnych społeczności oraz zapewnienie realizacji przedsięwzięcia pod takimi warunkami, które zminimalizują jego oddziaływanie na środowisko. Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do konkretnego przedsięwzięcia nie może być jedyną podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyroki: NSA z 20 lipca 2016 r., sygn. akt: II OSK 608/15; NSA z 11 października 2017 r., sygn. akt: II OSK 2113/16).

8 lipca 2024 r. ██████████ złożył do GDOŚ pismo, w którym przedstawił stanowisko dotyczące budowy spalarni odpadów w Tarnowie „na osiedlu Piaskówka ul. Spokojna 65 oraz w Zakładach Azotowych 33-101 Tarnów – Zachodni”. Autor pisma budowę spalarni uważa za działanie na szkodę interesu społecznego. Do pisma dołączone zostały załączniki, w których autor pisma podpisał się jako przedstawiciel Polskiego Lobby Przemysłowego. GDOŚ pismem z 16 lipca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.11, wezwał ██████████ do uzupełnienia ww. pisma o podpis oraz o wyjaśnienie, czy występuje jako Polskie Lobby Przemysłowe, czy we własnym imieniu. ██████████ uzupełnił pismo o podpis oraz wskazał, że złożył uwagi do postępowania we własnym imieniu. GDOŚ pismem z 7 sierpnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.14, wezwał ██████████ do wskazania interesu prawnego lub obowiązku statuującego, w myśl art. 28 k.p.a., przymiot strony postępowania. Organ drugiej instancji wskazał, że wyjaśnienia należy przedłożyć w terminie 14 dni od dnia doręczenia pisma. Pismo zostało odebrane 12 sierpnia 2024 r., jednak ██████████ nie przedłożył do GDOŚ dokumentów, potwierdzających status strony tego postępowania, dlatego złożone przez niego uwagi nie zostały uwzględnione. Należy jednak podkreślić, że analizy oddziaływania planowanego przedsięwzięcia przedstawione w raporcie oraz niniejszej decyzji, a także możliwość budowy instalacji do termicznego unieszkodliwiania odpadów wynikająca z przepisów (np. ustawa o odpadach,

konkluzje BAT) nie potwierdzają tez przedstawionych w piśmie [REDACTED] o ogromnej i nadzwyczajnej szkodliwości spalarni odpadów.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, organ drugiej instancji, zawiadomieniem z 17 października 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.18, poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W związku z zawiadomieniem 22 października 2024 r. Towarzystwo na rzecz Ziemi złożyło pismo o udostępnienie dokumentów oraz wniosło o wezwanie wnioskodawcy do uzupełnienia raportu o nowe regulacje w zakresie jakości powietrza wprowadzone dyrektywą przyjętą 14 października 2024 r. przez Radę Unii Europejskiej w zakresie aktualizacji dyrektywy w sprawie jakości powietrza (Ambient Air Quality Directive – AAQD).

W związku z wnioskiem Towarzystwa GDOŚ wyjaśnia, że raport zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymogami z nich wynikającymi zawiera analizę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza. Ponadto przedsięwzięcie spełnia wymogi konkluzji BAT w odniesieniu do spalania odpadów. Natomiast dyrektywy UE nie są przepisami obowiązującymi wprost w krajach członkowskich UE, wymagają one implementacji do prawodawstwa krajowego i wymagają zintegrowania z aktualnym porządkiem prawnym danego państwa.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: II.2, II.3, II.5, II.6, II.7, II. 8, II.9, III, III.1, III.17 decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r.

Natomiast uchylenie decyzji i umorzenie postępowania organu pierwszej instancji – art. 138 § 1 pkt 2 *in fine* k.p.a. może mieć miejsce w sytuacji, gdy postępowanie to było bezprzedmiotowe. Przesłanka bezprzedmiotowości wystąpi, gdy brak było podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do rozpoznania jej w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed tym organem pierwszej instancji (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 853). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: II.15, III.2, III.3, III.6. decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 grudnia 2023 r., które zostały orzeczone bez podstawy prawnej. Ponadto GDOŚ uchylił punkty: II.4, II.10, II.11, II.12, II.13 zaskarżonej

decyzji i w tym zakresie umorzył postępowanie pierwszej instancji, bowiem rozstrzygały one kwestie tożsame ze zreformowanym punktem II.3 zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 54 § 1 oraz art. 53 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się za pośrednictwem GDOŚ w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A., ul. Sienna 4, 33-100 Tarnów
2. Prezydent Miasta Tarnowa (ePUAP - /gv983dar5c/SkrytkaESP)
3. Zarząd Dróg i Komunikacji w Tarnowie (ePUAP - /zdik/SkrytkaESP)
4. Fundacja Ekologiczna „Wspólna Europa” ul. Westerplatte 15/57, 33-100 Tarnów
5. Towarzystwo na Rzecz Ziemi (ePUAP - /TNZ/skrytka)
6. Prokuratura Okręgowa w Tarnowie, ul. J. Dąbrowskiego 27, 33-100 Tarnów

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, Wydział Spraw Terenowych w Tarnowie, al. Solidarności 5-9, 33-100 Tarnów